



Cinc anys del Museu de la Mediterrània

Actualitat:

> La sequera converteix la gestió de l'aigua en una prioritat per a les administracions públiques

Entrevista a:

> **Jordi Aulet**
President de la Comunitat de Regants de la Presa de Colomers

Entitats:

> **Bàsquet Club Torroella**
> **Ràdio Montgrí**

Cultura:

> El cau de la Figuera

Actualitat:

> Enplater posa en marxa una planta per recuperar dissolvents i reduir les emissions a l'atmosfera



CRÈDITS

Edita: Ajuntament de Torroella de Montgrí-l'Estartit

Adreça: plaça de la Vila, 1
17257 Torroella de Montgrí

Coordinació: Àrea de Comunicació

Disseny gràfic i maquetació:
dafont www.dmesfont.cat

Impressió: Norprint / Dipòsit legal:
GI-228-93. Tirada: 3.600 exemplars

Consell de redacció:

Jordi Artalejo (LEI), Jordi Bellapart (UPM), Joan Radresa (ERC), Josep Morraja (CiU), Jordi Reynés, Josep Pujol i Jordi Gamero

Els articles:

Tots són responsabilitat de les persones que els signen. No representen necessàriament els punts de vista municipals o dels responsables d'edició de la revista

La informació municipal és extreta de les actes municipals o facilitada pels responsables dels serveis

SUMARI

- 3 EDITORIAL**
Cinc anys fent-nos estimar el que som
- 4 ACTUALITAT**
La sequera converteix la gestió de l'aigua en una prioritat per a les administracions públiques
- 6 ENTREVISTA**
Jordi Aulet
President de la Comunitat de Regants de la Presa de Colomers
- 8 UN COP D'ULL**
Recull d'imatges d'algunes de les activitats que s'han fet al municipi durant aquest darrer semestre
- 10 ENTITATS**
> Bàsquet Club Torroella
> Ràdio Montgrí
- 12 CULTURA**
El cau de la figuera



14

DOSSIER CENTRAL

Cinc anys del Museu de la Mediterrània

EL REFRANYER:

Dites i refranys del mes de desembre

Pel desembre, tremola el vent
i l'home més valent.

Desembre ben fred, bon any i bon esplet.

Desembre mullat, gener ben gelat.

Pel desembre, gelades i nevades
i sopes escaldades.

Pel desembre, desembrot,
el pastor deixa les ovelles,
i se'n va del foc.

El desembre és un vell
que fa arrugar la pell.

24 INFORMACIÓ MUNICIPAL

- > Projecte integral per dignificar el conjunt patrimonial del Castell del Montgrí
- > El Parc Natural, una oportunitat històrica
- > El Museu de la Mediterrània, seu de la Càtedra d'ecosistemes litorals mediterranis
- > Estudien a Torroella la reutilització d'aigües residuals depurades
- > La tortuga d'estany torna a casa
- > Torroella i l'Estartit, destinació ideal per al turisme familiar
- > Ens adherim a la lluita contra el mosquit tigre

34 ACTUALITAT

Enplater posa en marxa una planta per recuperar dissolvents i reduir les emissions a l'atmosfera

35 L'ÀLBUM

Museu de la Mediterrània

Cinc anys fent-nos estimar el que som



El nom del nostre municipi està estretament vinculat, des de fa molts anys, al concepte de cultura en el sentit més ampli. La història ens ha estat molt generosa i ens ha llegat un patrimoni valuósíssim, en un entorn natural privilegiat. Tot plegat ha contribuït a modelar el nostre caràcter singular, on el compromís amb el nostre passat i la preservació del que tenim en són dos pilars fonamentals. És en aquest context que cal circumscriure la feina de moltes persones i col·lectius que han contribuït, des de la més absoluta generositat, a conrear aquesta sensibilitat.

Un dels exponents més clars d'aquest caràcter singular el tenim en el Museu de la Mediterrània de Can Quintana, un equipament que ja ha complert cinc anys de funcionament, però que és el resultat de tot un treball previ que té els seus orígens en els treballs de pioners de la recerca com Pere Blasi o Josep Vert, entre d'altres, i en el funcionament del Museu del Montgrí i el Baix Ter que durant molts anys va estar funcionant a Casa Pastors.

El nou equipament es va concebre

com un centre d'interpretació del territori i de coneixement de la nostra història, que tenia com a tel·ler de fons la Mediterrània, un pont de cultures i un element definidor de la nostra identitat. Es donava, així, un salt de qualitat i iniciàvem un camí que l'ha convertit en un centre cultural ampli, que és una referència més enllà del nostre municipi.

Hem pensat que fora bo dedicar el dossier central d'aquest número d'*El Montgrí* a aquests cinc anys, amb l'objectiu de posar-hi al davant un mirall que ens retorni una mirada àmplia a la realitat d'un equipament que s'ha convertit en un eix cultural, però també de dinamització econòmica del municipi.

Veurem com al llarg d'aquest recorregut de cinc anys que es va iniciar l'1 de maig de 2003 el museu ha estat, també, un instrument de cohesió social, que ens ha ajudat a conèixer el nostre entorn, però també a saber d'on venim i qui som. Tot plegat, fonamentant el seu discurs en la convicció que el coneixement és la base per poder estimar i preservar el llegat del qual som dipositaris.

- **La història ens ha llegat un patrimoni valuósíssim en un entorn privilegiat. El Museu de la Mediterrània és una eina per difondre'n el seu coneixement, i també un instrument de cohesió social i de dinamització econòmica.**

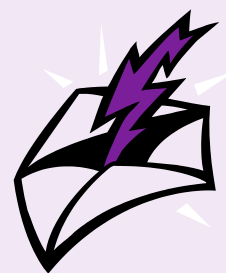


LA BÚSTIA ELECTRÒNICA

revistamontgri@torroella.org

Perquè *El Montgrí* sigui una revista viva i dinàmica, feta pel i per al poble, us necessitem a vosaltres. Per això posem al vostre abast aquesta bústia electrònica perquè ens poseu al dia de tot allò que es cou al municipi.

La revista és vostra. Impliqueu-vos-hi!



La sequera converteix la gestió de l'aigua en una prioritat per a les administracions públiques

Actualitat

Catalunya ha viscut aquest any un dels episodis de sequera extrema més greu de les darreres dècades, que ha posat en dubte la planificació hídrica d'aquest país. Malgrat que al llarg de la història s'han anat succeint etapes similars —des del 1812 es té constància d'episodis greus—, el viscut la darrera primavera va portar els embassaments al 20 % de mitjana de la seva capacitat, el llindar del seu mínim històric. Tot plegat ens ha sensibilitzat encara més sobre la fragilitat d'aquest bé escàs i sobre la necessitat de convertir la seva gestió en una prioritat per a les administracions públiques.



Escriu

Sívia Yxart

Col·laboradora d'*El Montgrí*

▲
En aquestes dues imatges de la Gola i del pont del Ter es pot comprovar el poc cabal amb què ha baixat el riu aquest estiu.

El fet que cada cop els anys secs es reproduïxin amb més freqüència ha donat un toc d'alerta a la societat i al context polític actual: l'aigua és un bé escàs i preuat. "L'or del segle XXI", bategen alguns. Els agricultors es posen les mans al cap. El 2007-2008 només ha posat de manifest una realitat que ells denunciaven des de fa temps: l'aigua no està prou ben administrada i el país no té, encara, els recursos que permetin pal·liar els efectes d'una sequera important. Només cal veure què ha passat aquest any. Mentre el govern repassava, a última hora, el repertori d'opcions que posés remei a l'escassetat de pluges (vaixells cisterna des de Marsella, Almeria i Tarragona, ressuscitar vells pous i deus d'aigua, construir canonades des de les depuradores, el transvasament temporal del Segre, el minitransvasament de l'Ebre) i polemitzava, en un estira i arronsa

contingut, amb el govern estatal sobre quina era la millor solució, aquí, a casa nostra, el riu Ter agonitzava. Mentre durava la llarga dialèctica amb el govern espanyol per veure qui capitanejava l'assumpte, els regants del Baix Ter veïen com s'acostava l'estiu sense tenir cap resposta clara de l'administració amb referència a com havien de sobreviure els seus cultius una fase d'excepcionalitat ² que prioritzava l'aigua per a ús domèstic i prohibia pràctiques com el reg de zones verdes públiques i privades, neteja de carrers, ompliment de piscines, etc.

L'agonia del riu Ter mou la societat

Durant dies, la manca d'aigua es va fer especialment notòria a l'últim tram del riu Ter, fet que va afectar fauna i flora i va provocar una mobilització social. A inicis d'any, agricultors, empresaris,

ciutadans anònims, entitats ecologistes i administracions locals van crear la Plataforma del Ter per denunciar la situació agònica del riu. El seu lema va ser "Pel retorn de l'aigua al Ter" i tenien com a objectiu posar fi a una injustícia que es desencadenava arran de l'incompliment de la llei del 1959. Aquesta establia els termes en els quals s'havia de portar a terme el transvasament d'aigua cap a l'àrea metropolitana de Barcelona, fins llavors alimentada pel Llobregat i per pous propis. La llei establia un cabal mínim ecològic de tres metres cúbics per segon a Girona i a la Costa Brava, quelcom que ara, gran part de l'any, no es compleix. L'àrea metropolitana de Barcelona creix de forma desorbitada i, cada cop, hi ha un consum de boca més elevat, per la qual cosa la Plataforma del Ter reivindica que cal buscar solucions i no abusar d'un sol riu.

Pla municipal per fer front a la sequera

Davant d'una sequera, però, tots tenim part de responsabilitat i, si exigim, cal que també actuem amb coherència. En aquest sentit, el nostre Ajuntament va decidir endegar un pla de mesures per minimitzar el consum municipal d'aigua. Entre elles, la connexió permanent a l'aigua regenerada de la depuradora per al reg de zones verdes i neteja viària durant tot l'any. A banda d'això, quan al març, la Generalitat va prorrogar el Decret de sequera i va declarar la conca del Ter i la del Llobregat en fase d'excepcionalitat 2, va promoure una campanya de conscienciació ciutadana "Estalviem aigua per combatre la sequera", amb recomanacions per a l'estalvi a casa.

Per la seva banda, la Plataforma del Ter va seguir amb la seva dinàmica reivindicativa, a la qual es va adherir l'Ajuntament. Va convocar manifestacions, va redactar el Manifest del Ter i va promoure una moció del Ter que el Consorci Alba-Ter va tirar endavant amb les institucions i administracions locals. Finalment, va denunciar judicialment l'ACA per incompliment de la llei.

La tempesta no s'ho emporta tot

Les pluges d'abril i maig van esborrar part de la cruïra de la situació viscuda. Els embassaments, al 50-60 % de la seva capacitat, tomaven a soterrar les poblacions fantasma sota les seves aigües, així com les decisions preses pel Govern per la via d'emergència.

Malgrat això, a l'agost el cabal del Ter al seu tram baix seguia essent molt pobre i durant quasi dos dies la desembocadura va restar tancada. Aquesta situació va comportar l'estancament de les aigües i la consegüent proliferació d'algues superficials que van pintar de verd la superfície del riu. Tot plegat, una situació ideal per començar a detectar la mortaldat de peixos en algun punt i l'ocupació de plantes exòtiques que



desplacen les autòctones de l'ecosistema.

Encara calien respostes. La Plataforma del Ter va seguir amb la seva actitud persistent i, segurament, gràcies a aquesta constància per posar el dit a la nafra, d'aquest greuge històric se n'obtenien respostes del Govern. El conseller de Medi Ambient, Francesc Baltasar, va posar data a la restitució progressiva del cabal mínim del riu Ter, que va situar el 2009, amb l'entrada en funcionament de la dessaladora del Prat.

Alguns experts, però, diuen que perquè es pugui retornar part del cabal del Ter i que aquest respiri tranquil, calen altres solucions. El Departament de Medi Ambient descarta el transvasament del Roine, però assenyalava el 2012 com l'horitzó en el qual s'aplicaran totes les mesures dissenyades per aquest efecte: les dessaladores, la modernització dels regs, la recuperació d'aqüífers i la reutilització de les aigües depurades...

L'Ajuntament promou la creació de la Comunitat d'Usuaris d'Aigua

Davant d'un panorama polític que proposa solucions a llarg termini, calen respostes en l'àmbit local. En aquest sentit, el nostre Ajuntament, amb el suport del Consorci Alba-Ter i de les comunitats de regants, ha promogut la creació de la Comunitat d'Usuaris d'Aigua (CUA) del Baix Ter, un organisme que gestionarà les aigües

subterrànies de l'aqüífer de la zona per promoure'n un ús racional i vigilar la sobreexplotació, la salinització i la contaminació.

La CUA del Baix Ter serà la segona que es crea a Catalunya, després de la que ja existeix al Llobregat. Gràcies a aquest ens, els trenta-nou ajuntaments que en formaran part podran implicar-se en la gestió dels problemes de l'aqüífer en aquest àmbit. Entre d'altres, els objectius de la nova entitat seran els de promoure l'ús racional de l'aigua per solucionar la sobreexplotació, la contaminació i la intrusió marina que pateix el Ter.

A més, mitjançant la CUA els ajuntaments podran gestionar directament l'aprofitament de les aigües, tramitar i sol·licitar permisos d'explotació, gestionar els serveis que la Generalitat delegui a la CUA i potenciar l'estalvi d'aigua (amb la millora de les xarxes o l'ús d'aigua regenerada, entre d'altres).

De tot aquest període de dificultats i pors que hem viscut com a conseqüència de l'escassetat de pluges n'hem de treure conclusions. I és que, segurament, si volem viure tal com ho hem fet fins ara, cal que prenguem les regnes de les coses i comencem a veure l'aigua com si fos "or", no com quelcom que raja d'una aixeta sempre que premem un botó, perquè millorant-ne l'ús, sempre estarem promovent l'estalvi.



L'Ajuntament es va adherir a la Plataforma pel Ter i el 14 de juny va participar en la multitudinària manifestació que es va convocar a Girona.

Jordi Aulet

President de la Comunitat de Regants de la Presa de Colomers

“Jo no estic en contra que vagi aigua del Ter cap a Barcelona, sempre que es respecti la llei del 1959”

En Jordi Aulet, del Mas Llorers, entre Torroella de Montgrí i l'Estartit, viu de treballar la terra i forma part de la junta de la Comunitat de Regants de la Presa de Colomers des dels anys noranta. En l'actualitat n'és el president, càrrec des del qual ha participat activament en la problemàtica del Ter. Home d'objectius, està decidit a deixar la presidència quan l'ACA posi en funcionament la presa de Colomers, quan la modernització dels regadius sigui una realitat i quan torni a veure baixar aigua pel riu Ter. Si una cosa té clara, és que no vol morir “con las botas puestas” però tampoc deixar que li prenguin el pèl.



Escriu

Sívia Yxart

Col·laboradora d'El Montgrí

Jordi, a favor o en contra dels transvasaments?

No estic en contra que vagi aigua del Ter cap a Barcelona, sempre que es respecti la llei del 1959. És a dir, les prioritats de la conca.

Si no es fan transvasaments, quines altres opcions hi ha?

La modernització dels regadius, l'aigua regenerada de les depuradores, les dessaladores, la recuperació de pous...

Les mesures que ha dissenyat l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) per combatre la sequera?

Sí, són mesures que li costen molts diners. Dessalar un metre cúbic d'aigua

costa 50 cèntims, la reutilització de pous demana un tractament d'aigües que costa diners, bombar aigua de les depuradores fa que s'hagin de construir canonades... Mentre que l'aigua del Ter no li costa ni un duro. Per això, durant molt temps s'ha tirat del Ter i aquest ha anat aguantat i no ha deixat mai a zero. Al final, aquest any, tampoc. Però s'ha vist que quan falla el Ter, falla tot el sistema.

Però amb aquestes mesures, n'hi haurà prou per a tots?

Tothom espera l'aigua d'aquesta dessaladora i s'ha de fer contenta tanta gent, que després no es farà content ningú. Segurament, si ara s'apliquessin totes les mesures previstes per al 2012 i tornéssim a viure una sequera com la

de l'any passat, en tindríem prou, però quan s'apliquin totes, la població de Barcelona haurà passat de sis milions a nou i, llavors, caldrà una nova planificació.

Tenim una mala planificació hídrica, doncs?

Des de sempre. No ha estat cosa ni del tripartit ni de CiU. Ara, tots els polítics en volen treure partit, però la realitat és que sempre hi ha hagut moltes propostes sobre la taula però s'ha fet ben poca cosa i, sempre que s'ha fet, hi havia una sequera.

I per què es descarta definitivament el transvasament del Roine?

Perquè no volen dependre d'un altre país; però bé que no descarten la MAT, ni deixar de dependre del nord d'Àfrica per al gas natural.

Però, després d'aquesta sequera, almenys, estem més preparats?

Una mica més sí. Almenys, els regants ja sabem què hem de fer per aconseguir una reacció. Ningú coneixia la problemàtica del Ter i ara tothom la coneix, fins i tot fora de Catalunya.

Jordi Aulet ha estat una de les persones més actives a reclamar que es garanteixi el cabal ecològic del Ter i l'aigua per als regants.

Per tant, també hi ha aspectes positius?

Sí, que l'ACA porti un 15 % del total pressupostat per a la millora dels regadius, que s'hagi fet el terciari de la depuradora de l'Escala per donar aigua als regants del marge esquerre del riu Ter encara que hagi quedat aturat el de la depuradora de Palamós per al marge dret, són obres molt importants.

I, per fi, es parla del retorn del cabal mínim del riu Ter.

Aquesta vegada, les administracions locals i la societat s'han implicat molt. Quan les comunitats de regants vam veure què estava passant, vam trucar a moltes portes. A administracions locals, a consorcis, a entitats ecologistes i, finalment, la preocupació es va anar estenent i es va acabar creant la Plataforma del Ter. Les comunitats de regants, però, sabíem que la Plataforma anava a una marxa i nosaltres a una altra. Nosaltres teníem la necessitat imperiosa de tenir aigua per a l'estiu i la lluita de la Plataforma anava encaminada perquè al Ter se li retornés l'aigua en qüestió de sis anys.

La Comunitat d'Usuaris d'Aigua del Baix Ter

I, ara, també esteu participant en la creació de la Comunitat d'Usuaris d'Aigua (CUA) per controlar l'aqüífer del Baix Ter?

Sí, hi ha una preocupació generalitzada de les comunitats de regants per l'estat de l'aqüífer i fa temps que creiem que és important la creació d'aquesta CUA. Si no baixa aigua pel riu i, des de Palamós fins a

l'Escala, els regants dels municipis traiem aigua d'aquest aquífer, ens el carregarem. Tot i això la seva creació ja s'havia iniciat amb l'anterior govern de CiU a Torroella, la cosa va quedar aturada amb el canvi de consistori i, ara, després de noves converses i de la sequera, s'ha reactivat. A finals d'any, podria constituir-se.

I qui forma part d'una CUA?

La formen tots aquells usuaris de l'aigua que tinguin un pou i facin ús de l'aqüífer. D'entrada, cal que vint ajuntaments en formin part, però també hi ha d'haver les comunitats de regants, Sorea, usuaris particulars ...

Els particulars també?

Sí, és important que també hi siguin. La CUA els farà complir tant si hi són com si no, de manera que si no en formen part, no podran tenir veu.

I quina tasca realitzarà la CUA?

Controlarà la qualitat i la quantitat d'aigua de l'aqüífer, la salinització, la contaminació i l'explotació que en fan els usuaris. Hi haurà uns tècnics que faran sondejos que serviran per fer estudis periòdics que, de cara a l'ACA, aniran bé, per donar força a l'hora de demanar infraestructures o mesures. Per exemple, si falta aigua en un cantó es podrà recarregar amb l'aigua regenerada d'una o altra depuradora...

L'estat de l'aqüífer

Com està, ara, l'aqüífer del Baix Ter?

Un estudi de Geoservei Projectes i Gestió Ambiental que ha fet Jordi Montaner mostra que l'aqüífer més profund s'ha salinitzat al llarg de sis quilòmetres, concretament fins als

antics pous del Mas Fuster, on durant 25 anys, es van treure fins a 420 litres d'aigua de cada un, i va provocar que l'aqüífer s'assequés i que hi entrés aigua de mar. Els pous han estat tancats durant 10 anys, però no ha servit perquè canviés la situació i ara els mateixos pous s'han fet a Gualta. L'estudi mostra que aquest aquífer profund, que fa forma de essa, té la bossa d'aigua més bona a la zona de la Tallada i que l'aqüífer més alt no està tan salinitzat.

Vaja, que s'ha de controlar l'aigua a tots nivells, perquè no en falti a ningú i tots estiguem contents.

(somriu). Mira, fa quatre anys, en una fira de medi ambient que es feia a Barcelona, un dels ponents, un americà, va dir: "El whisky és per beure i l'aigua, per barallar-se", i quanta raó tenia.

“Si ara s'apliquessin totes les mesures previstes per al 2012 i tornéssim a viure una sequera com la de l'any passat, en tindríem prou, però quan s'apliquin totes, la població de Barcelona haurà passat de sis milions a nou i, llavors, caldrà una nova planificació hídrica.”

“La CUA haurà de controlar la qualitat i la quantitat d'aigua de l'aqüífer del Baix Ter, la salinització, la contaminació i l'explotació que en fan els seus usuaris.”

Un cop d'ull



Alliberament de tortugues al Mas Pinell (29-04-08)



2n Festival del Còmic (18-05-08)



Presentació de la Bandera Blava 2008 a la platja de l'Estartit (04-07-08)



Cloenda «La sardana a l'escola» als Jardins John Lennon (25-04-08)



XIII Jornades Gastronòmiques «Tastets de Mar»



Pirates i Corsaris a les Illes Medes. Quarta Edició (27 i 28 - 09 - 08)



Visita dels alumnes de 3r del Guillem de Montgrí (08-09) a l'Ajuntament (04-11-08)



Visita dels alumnes de 3r del Guillem de Montgrí (07-08) a l'Ajuntament (12-03-08)



Presentació de les Terceres Jornades Gastronòmiques de la Poma a la Cuina (03-10-08)



Albert Falcó, l'excapità del Calypso, amb membres dels GEAS durant el MIMA'08 (06-06-08)



Visita del president del Parlament Ernest Benach a l'Ajuntament (19-09-08)



Visita del conseller de Medi Ambient Francesc Baltasar amb motiu de la presentació del projecte de Parc Natural (28-07-08)



Sant Jordi 2008



Mediterrània, Mar Obert (2 i 3-05-08)



Visita del president de la Generalitat José Montilla a l'Ajuntament (23/5/08)



Visita dels alumnes de 3r del col·legi Sant Gabriel a l'Ajuntament (16-10-08)



Visita del president de la Generalitat José Montilla a l'Enplater

Bàsquet Club Torroella: 25 anys encistellant

Els orígens del Bàsquet Club Torroella els trobem al pati de l'escola del col·legi Sant Gabriel. Va començar com una activitat extraescolar per les nenes que després del cros i l'atletisme es van engrescar a practicar aquest esport d'equip. Els pares d'aquestes nenes van ser els promotors i entrenadors juntament amb el germà Jesús de la Cruz i el germà Eugeni Padrones. L'excel·lent evolució de l'activitat i el creixent nombre de practicants, acompanyada pels bons resultats en competicions oficials, va fer que durant l'agost del 1985 es decidís federar-se amb el nom Club Sant Gabriel Torroella.

►
Equip Cadet femení
Temporada 07/08
Torneig Krafft organitzat pel Club Atlético de San Sebastián a Sant Sebastià.

Escriu

Monica Morraja

Un moment clau per al club va ser el període de transició quan va passar d'anomenar-se Club Sant Gabriel Torroella a dir-se Bàsquet Club Torroella. Es va optar per aquest nom amb l'objectiu de donar una major projecció a l'entitat com a club esportiu municipal, fet que comportaria una millora en els recursos humans, logístics i econòmics.

Durant tots aquests anys el Club ha estat representat en el primer període pel Sr. Josep Morraja Ecala, seguit pel Sr. Joaquim Punsola i el Bàsquet Club Torroella d'avui és representat pel Sr. Daniel Prat González. Hem de fer esment que el Sr. Prat és jugador en actiu de l'equip sènior.

Actualment el Bàsquet Club Torroella compta amb set equips amb representació a totes les categories existents. Cal destacar, a més, que en la categoria júnior, el Club compta amb un equip femení.

Com a nota destacada, cal recordar que el Bàsquet Club Torroella ha format durant tots aquests anys excel·lents jugadors/es, entre els quals podem destacar l'Antoni Espinosa per la seva brillant carrera com a jugador d'elit en equips tan importants com el Gran Canària i l'Akasvayu de Girona.

L'Ajuntament ha reconegut aquest any la trajectòria del Club i els 25 anys d'activitat concedint-li la Medalla del Montgrí.



►
Equip Mini masculí
Temporada 07/08
Torneig de Nadal a la Seu d'Urgell

►
Partit amistós:
BC Torroella - Barça
Categoria infantil femení.

►
Foto de família de jugadors, responsables i col·laboradors del club de la temporada 2006/07.

Ràdio Montgrí, 25 anys en antena

Ràdio Montgrí va néixer l'any 1982 fruit de l'empenta i la il·lusió de diverses persones, en el marc de la incipient democràcia que aleshores vivia el país. En aquells moments on hi havia moltes ganes de participar de la vida associativa i engegar projectes participatius, es va començar a emetre des de la Capella de Sant Antoni, més concretament des del cor de la Capella. L'equipament era mínim, però la il·lusió molta i això ho feia força més senzill per tirar-ho endavant. Aquesta, doncs, va ser de les primeres emissores locals de la nostra comarca en el que seria el naixement i posterior consolidació del fenomen de les emissores locals a Catalunya.



(1)

Dos anys més tard, el 19 de maig de 1984, es va fer la inauguració oficial dels estudis de Ràdio Montgrí al local actual, al carrer Sant Ramon n. 40, 2n, de Torroella. Es va adquirir equipament més professional i es va instal·lar un repetidor que feia arribar el senyal a tot el municipi i rodalies.

La llista de col·laboradors cada vegada era més llarga. No cal oblidar que gràcies a la seva empenta al llarg dels anys s'han cobert moments importants, històrics.

L'any 1993, després d'un robatori a l'emissora, l'Ajuntament va adquirir material nou i es va iniciar una etapa d'emissions intenses en algunes etapes i molt irregulars en d'altres, fins al febrer de 2003 quan les emissions es varen transformar en contínues, les 24 hores i fins a l'actualitat.

La ràdio a la xarxa és la darrera gran aposta de Ràdio Montgrí per arribar a

la gent del poble i a tothom que no tingui la possibilitat de sintonitzar-la a través del 107.1 de la FM. Es va posar en funcionament el 2006 sota el domini web www.radio-montgri.com. És una finestra oberta al món amb una infinitat de possibilitats. Una eina imprescindible, que demostra, a més, les nostres ganes d'anar evolucionant.

En tots aquests anys, han passat per l'emissora centenars de persones que amb la seva empenta i il·lusió han fet que Ràdio Montgrí fos una realitat plenament consolidada fins avui dia. El voluntarisme, doncs, ha estat una de les claus que han permès complir aquest 2008 el 25è aniversari de l'emissora.

Tot això no hagués estat possible, tampoc, sense la col·laboració d'aquells professionals i empreses que han confiat en Ràdio Montgrí per anunciar la seva activitat i/o negoci, i del suport de l'Ajuntament. Precisament, aquest any l'Ajuntament ha concedit a l'emissora la Medalla del Montgrí en reconeixement a tota aquesta trajectòria.

Ràdio Montgrí i els seus col·laboradors han estat presents en diferents moments i projectes del municipi: Fira de Sant Andreu, festa de Reis, festa de Sant Jordi, cobertura i seguiment exhaustiu d'eleccions municipals, etc.

De fet, des del maig de 2004, un grup de locutors, amics i



(2)

col·laboradors propers a la ràdio es varen constituir com a associació i varen fundar l'entitat Amics de Ràdio Montgrí (A.R.M.). Aquesta entitat té com a objectius:

1-Fer créixer i consolidar Ràdio Montgrí com a mitjà de comunicació local i fer-la més propera al conjunt de la població.

2 -Participar de la vida social i cultural del municipi i col·laborar en diferents activitats.

(1) Anna Lanzas, actual directora de Ràdio Montgrí i col·laboradora des dels inicis.

(2) Parada de Ràdio Montgrí durant el Sant Jordi.

(3) Blas Marín, una de les persones més actives i implicades amb l'emissora des dels inicis.

(4) Sopar de col·laboradors (1985).

(5) El cantautor Hèctor Vila durant una entrevista als estudis de Ràdio Montgrí l'any 1985.



(3)



(4)



(5)

El cau de la Figuera



Escriu

Narcís Arbusé i Bellpart
Col·laborador d'El Montgrí

Dels tres turons que abriguen Torroella pel seu costat de tramuntana, m'atreviria a dir que el gran desconegut seria, sens cap mena de dubte, el Mont Pla.

Són pocs els camins que hi menen com també són pocs els viaranyers per a poder-s'hi moure. Només la seva part més baixa, la formada per bancals de terra, la que sempre ha tingut un aprofitament agrícola com a vinyes i olivars, és només on la majoria de la gent la coneix. A la resta de la muntanya, fins i tot la toponímia s'hi mostra gasiva.

És justament en aquesta fina línia on la terra acaba i se substitueix per la pedra grisa, a mig aire de la muntanya, on es troba un dels caus més importants i grans de tot el Montgrí: el cau de la Figuera.

Però no n'és l'únic ni de bon tros. Gairebé al seu damunt, a l'alçada d'aquella fina capa de pins que l'últim foc ens va arrabassar, a la lleixa de les Pallorres, també hi trobarem el cau de l'Olivar d'en Margall, o al seu vessant nord, ja sobre l'ermita de Sta. Caterina, el cau de les Dents. Descartat quedaria el ridícul cau d'en

Calvet, a tocar el Torrent d'en Garrigàs per les seves minúscules dimensions, encara que molt profitós històricament.

Tots els caus tenen en comú que ens delaten la presència humana en èpoques tan llunyanes de la prehistòria on l'home del neolític els trobà un aprofitament en forma de coves sepulcrales.

El cau de la Figuera deu el seu nom perquè en èpoques pretèrites, a la seva entrada es trobava un exemplar d'aquesta planta i que avui dia, curiosament, se n'hi troben al seu interior.

L'entrada es troba a una cinquantena de metres del camí que hi mena, pujant una pronunciada rampa de terra i amb una entrada més que dissimulada per unes bardisses que la fan gairebé invisible.

Aquesta entrada, pràcticament triangular i d'una alçada respectable, ens porta a una mena de pati central, de forma ovalada i d'una vintena de metres d'amplada en la seva part més folgada, és a dir, en direcció nord-oest al sud-est. Al seu bell mig es troben unes roques que ens delaten que antigament, tota aquesta petita placeta interior devia estar coberta i formava una cova molt gran.

Al costat de ponent, i entre d'altra vegetació espinosa, hi trobem les figueres esmentades que, molt decidides, s'atreveixen a mostrar part de la capçada pel damunt del terra del nivell exterior de la muntanya. Al seu costat, i en contraposició a la boca de l'entrada, es troba un minúscul habitacle o petit cau de cap a cinc metres de fondària i que gairebé pot representar l'únic aixopluc real de tot el conjunt.

Tal com ja es pot preveure, si la cova s'observa per l'angle superior, o sigui pujant muntanya amunt uns quants metres, pot resultar perillós perquè la vegetació local de garrigues i d'altres plantes dissimulen força bé el forat que forma l'eixida central de la cova, i que representa un desnivell considerable de cap a cinc metres o més i que pot ser el motiu d'una caiguda no gens desitjada.

També cal esmentar, encara que sense cap tipus d'importància que, al costat de ponent de l'entrada de la cova i en un nivell més baix, hi ha el que semblaria l'esbós o principi d'una segona cova, encara que evidentment aquest futur projecte resulta de dimensions molt més reduïdes.

Com s'hi arriba:

El camí natural o més antic s'agafa seguint el Torrent d'en Garrigàs aigües amunt a partir del camí de les Dunes. És justament a l'alçada dels Suros, o per dir-ho d'una altra manera, a un centenar de metres abans d'arribar al cau d'en Calvet, que el camí surt del llit de la riera i, voltant la vinya d'en Conrado, planeja a tot el peu de la muntanya i passa a tocar el cau de la Figuera, però que segueix en direcció cap al coll de les Sorres.

Ha de ser forçosament per aquest camí vell per on, en altres temps, s'havia de passar per portar les roques de les pedreres que envolten el nostre cau.

També cal esmentar que, durant els darrers dies de la nostra Guerra Civil, en espera del que pogués passar amb l'entrada de les forces ocupants, molta gent de Torroella va optar per passar les últimes nits en aquest cau, lluny de la vila i a l'expectativa.

Avui dia, malauradament i per culpa dels resultats del foc que va patir, els pins caiguts formen una veritable barrera d'obstacles si es vol seguir aquest camí mínimament.

Una drecera alternativa i molt més ràpida seria agafar el camí de la Carrerada Llarga, és a dir, la que mena fins al coll de les Sorres, que va del camp de futbol cap a les Dunes, i agafar sempre els trencalls que decanten cap amunt, o sigui, cap al nord, cosa que s'haurà de fer dues vegades. Un cop sobrepassades les últimes finques que es mostren habitades, s'arriba a una mena de placeta on es pot deixar el vehicle. A partir d'aquest punt, se seguirà un corriol força discret que puja seguint el petit torrent i pel costat de llevant.

Un centenar llarg de metres més amunt, es troba la lleixa de l'antic camí, que s'haurà de seguir cap a

l'est i planejant cap a mig quilòmetre. Al principi d'aquest viarany, encara es veu afectat pels estralls del foc i les plantes dificulten el pas ja que es troben pins arrancats de l'arrel o d'altres d'esberlats pel tronc de fusta vana. El seu buit a la vegetació ha deixat que tot tipus de bardisses puguin tornar a aflorar. Un cop superat aquest centenar de metres inicial de camí brut, s'entra a la pineda vella no cremada, i el camí torna a resultar molt net i agradable.

Quan s'arribi a una fita d'obres públiques a peu de camí, al costat de l'únic minúscul pedregar que aquest camí travessa, a pocs metres més endavant, o sigui cap a l'est, es troba el corriol que puja per la nostra esquerra i que mena a l'entrada del cau.

És lamentable, a la vegada que curiós, que molta gent de Torroella n'hagi sentit a parlar, d'aquest cau, però que a la vegada no resulti gaire conegut.



El cau de la Figuera.
Fotografies:
Narcís Arbusé.

El Museu de la Mediterrània fa cinc anys

L'1 de maig de l'any 2003 es va posar en funcionament Can Quintana-Museu de la Mediterrània, un equipament que mostra el paisatge del Montgrí i del Baix Ter en clau mediterrània, a partir d'una proposta expositiva que gira a l'entorn de la música, els sentits i els valors. En aquests primers anys de rodatge i consolidació, s'ha convertit en quelcom més que un museu i ha esdevingut un reflex de la nostra identitat, on la cultura, en el seu sentit més ampli, es mostra com un instrument de coneixement, formació i cohesió social.

can Quintana
Museu de la Mediterrània
5 è aniversari
2003-2008



Escriu
Antoni Roviras
Director

Hereus del treball compromès de moltes persones

El Museu de la Mediterrània és actualment una realitat perquè som hereus d'una feina que s'ha anat fent des de fa anys gràcies a l'empenta i el compromís de moltes persones. Entre aquestes podem destacar la tasca del mestre i pedagog Pere Blasi i Maranges que va reunir, a principis del segle XX, la primera col·lecció de peces en les excursions que duia a terme amb els seus alumnes; Josep Vert i Planas, alumne de Pere Blasi, que en uns moments difícils va inaugurar un museu monogràfic a Casa Pastors, als anys setanta; Joan Surroca i Sens, primer director del Museu del Montgrí i del Baix Ter; Miquel Bofill Abelló i Enric Torrent i Bagudà segon i tercer directors del Museu del Montgrí i del Baix Ter, respectivament. Tots ells han estat una peça clau perquè avui siguem més coneixedors de la nostra història,

del nostre patrimoni i molt més compromesos en la seva salvaguarda i preservació. Aquest és un dels objectius fundacionals del museu.

Sense tots ells i sense l'ajuda de l'Ajuntament, i sobretot sense l'alè de les persones que mostren el seu suport per la cultura i el patrimoni, el museu avui senzillament no existiria.

Del Baix Ter a la Mediterrània, un viatge sense sortir de casa

Amb tot aquest bagatge, l'1 de maig de l'any 2003 es va posar en funcionament el centre cultural Can Quintana-Museu de la Mediterrània. Ens costa molt poc imaginar la Mediterrània a qualsevol racó del nostre territori: la trobem constantment en els meravellosos espais naturals que ens envolten: a les illes Medes, al Montgrí, a la plana del Baix Ter; al patrimoni cultural de la vila, a les torres de pirateria de la plana, a l'arquitectura de la pedra en sec del massís, a les barques

de pescadors de l'Estartit, als horts del Tamariuà... Estem immersos en un entorn mediterrani: el paisatge del Montgrí i del Baix Ter.



Entrada principal del museu.

Un grup d'escolars participen en una de les nombroses activitats que programa el museu durant l'any.

El projecte museogràfic

Partint del territori del massís del Montgrí, la plana del Baix Ter i les illes Medes, les sales d'exposició permanent del centre mostren l'extraordinària diversitat natural i cultural de l'espai mediterrani. Un paisatge humà unit pel mar, que és fruit d'un intercanvi i d'un diàleg constant entre poblacions amb les quals compartim un espai cultural comú.

El fil conductor de l'exposició és la música, element de comunicació universal, que esdevé el pretext per apropar-nos al territori i a les persones que conviuen avui a l'espai mediterrani.

El visitant del museu capta ràpidament la visió d'una mediterrània que va més enllà del mar. La visió d'una mediterrània que defineix un espai que comprèn el mar i la terra. El paisatge que ens envolta ofereix un magnífic exemple. Recollint les paraules de l'historiador de la Mediterrània Fernand Braudel, «la història de la Mediterrània no pot separar-se del món terrestre que l'envolta».

Un ampli ventall d'activitats

La proposta expositiva s'estructura a partir de la mostra permanent (a la primera planta) i dues sales per a exposicions temporals (Espai 1 a la planta baixa i Espai 2 al segon pis).

L'activitat del centre no es limita a les exposicions, sinó que abasta un ampli ventall d'iniciatives que es desenvolupen durant tot l'any, com són jornades, publicacions, suport a la recerca, cursos, conferències, trobades. Moltes d'aquestes tenen una important repercussió més enllà del nostre municipi i les comarques gironines, com les Jornades Ernest Lluch, les Jornades de Música Mediterrània, el Cicle Observatori de la Mediterrània o les Jornades de Política Internacional.

També és molt destacada tota la programació d'estiu (nits d'estiu, cicle de cinema mediterrani, audicions, visites guiades).

Un edifici singular

El Museu de la Mediterrània es troba emplaçat a Can Quintana, una de les cases pairals més destacades de Torroella de Montgrí. Com el seu nom indica, va ser la seu dels Quintana, una família de propietaris benestants i de comerciants. Alguns elements ornamentals de la façana indiquen que la casa ja estava en funcionament els segles XVI i XVII.

L'edifici va ser aixecat sense fonaments, pràctica molt comuna en aquella època, i es va anar modificant i ampliant amb el pas del temps.

Una de les figures més destacades de la família i que va contribuir a donar un aspecte nobiliari a la casa va ser Albert de Quintana i Combis (1834-1907), poeta i polític destacat de la Renaixença catalana.

La finca de Can Quintana té encara un altre element singular: el jardí, amb un conjunt de palmeres i una escalinata, que donen a l'edifici un aire molt especial. També és molt notable la premsa d'oli que es pot veure a la planta baixa.



6.513 escolars van passar pel Museu de la Mediterrània el 2007



El Museu de la Mediterrània, una nau plena de vida i activitat

Escriu

Gerard Cruset

Tècnic del museu i responsable d'activitats i comunicació

L'1 de maig de 2003, amb la inauguració del Museu de la Mediterrània, es va fer a la mar una gran nau. La tasca realitzada fins aquell moment havia estat enorme, però llavors començava un repte molt més important, fer avançar la nau. El rumb era conegut, només calia posar en marxa els motors i fer-se a la mar.

Aquest any celebrem el cinquè aniversari orgullosos de saber que el rumb és el bo. Som una nau que no només s'ha quedat amb la Mediterrània que coneixem, hem viatjat més enllà de les illes Medes i res ens ha frenat per fer-vos partícipes de descobrir la realitat de la nostra mà. El museu, com tots els vaixells que recorren la Mediterrània, està ple de vida i bona prova d'això és el fet que l'any 2007 més de 40.000 persones van venir al centre.

Cada dia, a les 8 del matí, es posen en marxa les oficines i a les 10 s'encenen els llums de les sales, els ordinadors que fan que el museu sigui interactiu i els canons de llum de l'audiovisual. Per portar-la endavant, la nau disposa

d'un equip de persones que, tot i ser petit, és molt pluridisciplinari. Començant pel director, Toni Roviras, que a part de portar el timó s'arromanga la camisa per portar caixes amunt i avall. A la nau també hi treballa un tècnic que fa funcions de conservador, però també es cuida de les activitats, la comunicació i té cura del manteniment de les sales (juntament amb el conserge del centre); dues tècniques d'Educació que s'encarreguen dels prop de 6.000 nens que passen pel museu; l'administrativa, que posa ordre a tota la paperassa del museu; i una recepcionista que alhora fa de relacions externes del museu i d'oficina de turisme.

L'objectiu del museu no és només ser una gran caixa amb un contingut fix a dins; volem fondejar tots els ports possibles, estar oberts a tothom i fer activitats per apropar-nos al poble. Però com tot vaixell que recorre la Mediterrània, si no tenim una brúixola, un mapa i una ruta a seguir, estem perduts. Hi ha vegades que ens hem de parar i reflexionar. Ens ajuda molt l'audiovisual que hi ha al museu «La realitat de la Mediterrània» (per a tots

aquells que no l'hagin vist, us recomano que no espereu més per veure'l), i ens deixem portar per les imatges mediterrànies, la música d'en Jordi Molina i els valors que s'hi reflecteixen; aquell és el nostre full de ruta.

El museu té l'objectiu de crear debat, generar coneixement i divulgar el patrimoni del territori. Per això, al llarg de l'any, s'organitzen tota una sèrie d'activitats amb les quals intentem arribar al nombre més important de persones possibles. Des de nens fins a jubilats, des de pagesos a comerciants, des de persones nascudes a Torroella fins a persones nascudes arreu del món. I és per això que programem activitats que siguin divulgatives i enriqueixin la gent, però també siguin divertides i amenes; sempre però amb una idea al cap, vivim en un territori, entès com el paisatge i la cultura que ens envolta, que ha estat modelat per una llarga història d'intercanvis amb pobles de la Mediterrània; pobles amb els quals compartim un passat, un present i un futur comú cada cop més proper.

(1) El museu està compromès amb el seu entorn i amb la seva gent. La xerrada sobre l'arròs que es va fer el maig, a càrrec de gent experta, és un exemple d'aquest compromís. L'acte va acabar amb una degustació d'arròs cuinat en directe a l'auditori per un cuiner de Pals.

(2) Una de les produccions més exitoses del museu ha estat la mostra pictòrica «Francisc Gimeno i els paisatgistes del Montgrí».

(3) Inauguració de l'obra escultòrica de Martí Batlle Viader, al pati (19 - 4 - 2008).



Educar en els valors i en l'estimació de l'entorn

Un dels objectius centrals de la tasca que es porta a terme des del museu és promoure el coneixement, l'estimació i la implicació de l'entorn on vivim. Aquest objectiu es canalitza a través de l'Àrea d'Educació del museu, des de la qual es coordinen dues línies pedagògiques: una, adreçada als centres d'ensenyament del municipi i del Baix Ter; i una altra orientada als centres d'arreu de Catalunya des de l'educació infantil fins a la universitat.

Per adonar-nos de la dimensió que té aquesta tasca, només cal recórrer a les estadístiques: al llarg del curs escolar 2007-2008 van passar un total de 5.776 estudiants a les activitats educatives del museu, provinents del municipi, de les comarques gironines i de les comarques de Barcelona.

Les propostes educatives pretenen donar a conèixer, sensibilitzar i difondre el patrimoni natural i cultural del nostre territori. Entre aquestes hi ha diferents iniciatives com el Projecte Rius, l'apadrinament de monuments o racons o els itineraris didàctics.

El Projecte Rius

Una d'aquestes propostes és el Projecte Rius, que permet als nois i noies acostar-se al riu Ter, estudiar-lo i avaluar quin és el seu estat de salut. Aquesta és una iniciativa que porta a terme l'Associació Hàbitats i té com a objectiu principal estimular la participació activa de la societat en la conservació i millora dels nostres rius. Fomenta l'apropament de la gent al riu i permet conèixer com són i com funcionen els ecosistemes fluvials, els organismes que hi podem trobar, la seva importància ambiental i social, així com els problemes que pateixen i què podem fer per millorar-los.

L'apadrinament de monuments

Una altra proposta és l'apadrinament de monuments, una iniciativa que permet intervenir directament en la millora dels monuments del nostre entorn. Els nois i noies a part d'aprendre coneixements relacionats amb un determinat monument, intervenen directament fent propostes de millora i fent d'agents de difusió cap a la població del monument apadrinat.

Intentem sempre apadrinar monuments que sovint passen desapercebuts per la majoria: la font de santa Anna, a l'Estartit; la font dels Capellans, a l'Estartit; la capella del Roser, a Torroella; la perla de l'Estartit. L'apadrinament és clarament una acció de participació envers la protecció del patrimoni i una crida al manteniment dels elements quotidians i imprescindibles del nostre patrimoni. Aquesta proposta ja ha estat exportada a altres municipis com és el cas de la Bisbal d'Empordà.

Itineraris didàctics

Paral·lelament, s'ofereix una proposta que s'adreça al conjunt de centres d'ensenyament de Catalunya des de l'educació infantil fins a la universitat i que es basa en la descoberta del Museu de la Mediterrània i en la realització d'itineraris

didàctics a diferents punts d'interès del nostre municipi. També s'imparteixen tallers que permeten manipular i experimentar d'una manera pràctica amb els continguts que s'han vingut a treballar.

Aquest any l'Àrea d'Educació s'ha reforçat amb la biòloga Núria Roca, fet que ha permès millorar la qualitat educativa de les activitats.

A curt i mig termini volem reforçar el paper de l'Àrea d'Educació amb accions didàctiques vinculades amb les exposicions del centre. Així mateix, volem encetar una línia educativa adreçada a persones adultes: visites comentades, turisme cultural, etc., que ha de ser una de les apostes a desenvolupar en el futur.



(1) Apadrinament del monument de la Sardana.

(2-3) L'educació a través dels valors és un dels objectius fundacionals del museu.

El Centre de Documentació del Montgrí i del Baix Ter, una peça bàsica per a impulsar el coneixement, l'estimació i la recerca

Escriu

Eva Ramió

Coordinadora Centre Documentació

Des dels seus inicis, el museu va tenir clar que un dels instruments bàsics per fomentar el coneixement, la recerca i la millora en la gestió de l'entorn era la creació d'un centre de documentació del territori.

Els seus objectius

- Donar suport a la gestió del centre cultural.
- Oferir als seus usuaris la màxima informació sobre els temes del centre.
- Donar suport a treballs d'investigació i recerca.
- Ampliar la informació que es dona en les exposicions del centre.

Què hi trobareu?

- Informació sobre el territori del Baix Ter, des d'un punt de vista arqueològic, històric, cultural, social, etnològic, mediambiental...
- Informació sobre aspectes de la música tradicional catalana (en especial sobre la sardana) i les relacions amb altres músiques de l'àmbit mediterrani.

Les principals fons i materials són:

- Publicacions periòdiques del centre i d'institucions culturals del municipi i d'altres poblacions.
- Llibres, revistes, articles... sobre el Baix Ter i sobre música tradicional.
- Fons diversos: arxiu Vicenç Bou, col·lecció Josep M. Boix, arxiu Pere Rigau, arxiu Josep Pi, arxiu Salvador Dabau...
- Arxiu fotogràfic.

Els horaris

El Centre de Documentació és obert de dilluns a divendres de 10 a 14 h.

El servei s'ha reforçat aquest any amb la incorporació d'una tècnica documentalista, gràcies a un conveni amb l'Àrea de Medi Ambient i Territori de la Diputació de Girona. Aquesta incorporació es considera fonamental per oferir un servei de millor qualitat i adaptat a les necessitats reals. Per a aquest any 2008 ens hem marcat els següents objectius:

- Captar usuaris. Durant el mes de juny ens hem donat a conèixer a investigadors i especialistes en temes determinats. A part d'aquest flux d'usuaris, també volem arribar al col·lectiu d'estudiants (secundària, batxillerat, universitaris i tercer cicle).

- Partint de les bibliografies de Torroella de Joan Surroca i Sens, recollir la documentació generada en el territori del Montgrí, Baix Ter i illes Medes en matèria de patrimoni natural i cultural des de l'any 1989 fins a l'actualitat.

- Adquirir totes aquelles publicacions que es creu convenient

▶
Reunió amb
investigadors del
territori al
centre de
documentació.



que formin part del fons del Centre de Documentació del Montgrí i del Baix Ter.

- Inserir els documents a la xarxa dins del sistema de Biblioteques Especialitzades de la Generalitat - BEG- que promou la Biblioteca de Catalunya i dins del Catàleg Col·lectiu de les Universitats de Catalunya -CCUC- en un llenguatge universal, el MARC.

- Iniciar projectes d'estudi amb el Museu de la Mediterrània.

A part d'aquests objectius, s'ha reiniciat una política d'intercanvi de publicacions amb arxius, museus, centres culturals afins dels Països Catalans amb l'objectiu d'enriquir el nostre fons bibliogràfic i difondre les nostres publicacions. També s'han fet trobades amb l'Associació de Masos i gràcies a aquestes el centre ja compta amb entrevistes fetes als propietaris dels masos.

El Centre de Documentació i la música

El centre té un altre eix, a part del del territori, que és la música. Torroella de Montgrí i el Centre de Documentació no poden girar pàgina davant d'un dels patrimonis més importants de la vila que des de mitjan segle XIX i fins a l'actualitat ha esdevingut un punt cabdal en la història de la sardana. Per això, té fons sardanístics de Josep M. Boix, Enric Vilà, Vicens Bou, Josep Pi, Pere Rigau, Salvador Dabau, Josep Ferrer, Josep Costa i Hugues. El centre està iniciant ara mateix un projecte de recollida de fons musicals particulars relacionats amb la sardana



Les Beques Joan Torró i Cabratosa permeten fomentar la recerca i afavorir el coneixement del nostre entorn. A la imatge, els guanyadors de l'edició del 2008, juntament amb representants municipals. A l'esquerra, Moisés Elfa, doctor en Filologia Catalana, premiat pel treball «Recollida i estudi de la toponímia antiga i actual del terme municipal de Torroella de Montgrí». Al centre, l'alcalde, Joan Margall, i al seu costat els botànics Sandra Roura i Miquel Jover, premiats pel treball «Avaluació de l'estat de conservació i propostes de gestió de la flora singular del Montgrí i la plana del Baix Ter». A la dreta, el director del museu, Antoni Roviras, i el regidor de Cultura, Josep Maria Ruffí.



El Centre de Documentació és un servei que realitza una important feina interna, però que també ofereix atenció al públic en general i a investigadors.

La posada a punt de les col·leccions del museu

El ser o no ser dels museus

Escriu

Joan Vicens Tarré

Responsable de la documentació

El Museu de la Mediterrània conserva una gran diversitat de béns: (arqueològics, etnològics), relacionats amb les ciències naturals, molts d'ells transmesos per particulars i d'altres provinents de treballs de camp: eines dels caus del Duc, materials arqueològics de tots els temps, eines d'oficis tradicionals avui ja desapareguts, col·leccions de fòssils...

Una de les funcions bàsiques dels museus és la de garantir la transmissió d'aquestes col·leccions, en tant que expliquen com ha estat la nostra relació amb l'entorn a les generacions futures.

Els esforços esmerçats aquest any per posar a punt les col·leccions han

centrat bona part dels treballs dels tècnics del museu. En poc més de sis mesos la majoria dels fons han estat traslladats de Can Mach, al carrer de l'Hospital, al Museu de la Mediterrània. Al mateix temps, s'ha aconseguit un ajut per part de la Generalitat que s'ha destinat a documentar perfectament les col·leccions per a ser consultades.

Sens dubte s'haurà assolit una fita històrica que ens obre el camí a continuar adquirint nous fons que cal saber presentar a la societat com a elements identificadors del nostre territori.

L'inventari del fons ha permès tenir endreçat el fons i saber en tot moment

què tenim, on ho tenim i com ho tenim. El fruit final d'aquesta tasca és poder tenir *El llibre de registre del museu*. D'aquesta forma el Museu de la Mediterrània continuarà formant part de la Xarxa de Museus Públics de Catalunya, i s'adaptarà l'actual normativa i necessitats per poder intercanviar peces per a exposicions, estudis, etc.

Tota aquesta tasca la podem plasmar en xifres i parlariem de més de 1500 peces inventariades i documentades, el mateix nombre d'imatges il·lustratives, així com més de mil imatges per il·lustrar-les. Tota aquesta tasca, però, s'està desenvolupant i augmentant dia a dia.

(1) Una de les peces més interessants del museu és el *Llibre de privilegis de Torroella*, un còdex de l'edat mitjana que recull les transcripcions dels privilegis, autoritzacions, reglamentacions i pactes entre Torroella i els monarques, els senyors de la vila i altres autoritats.

(2) La Vitrina del Trimestre, situada a la recepció, vol mostrar la varietat del fons. En la imatge, materials relacionats amb la Guerra del Francès (1808-1814).

(3) Els nous espais de reserva del museu estan situats a la segona planta. Aquesta ubicació garantirà unes condicions òptimes de conservació, permetrà posar-los al servei dels investigadors i mostrar-los en exposicions o prestar-los a d'altres museus.



On ens agradaria situar el museu l'any 2011



Aquests primers cinc anys de trajectòria ens han servit per consolidar el nostre model del museu i traçar el camí per on volem conduir el projecte a curt i mig termini. Els nostres propòsits passen, entre d'altres, per assolir els següents objectius:

Objectius

- Un centre útil a les persones. Sense aquesta premissa, el museu no tindria cap sentit.
- Incrementar el nombre d'usuaris. Hem de fer un esforç per arribar a tots els torroellencs i que s'enfilin a la nostra nau.
- Ser un centre capaç de garantir la conservació i la difusió del medi natural i cultural. Disposem de dues eines de primer ordre per aconseguir aquest objectiu: la Càtedra d'Ecosistemes Litorals Mediterranis, de recent creació, i el servei de Patrimoni Cultural del municipi.
- Esdevenir un focus constant de desenvolupament local per al municipi.
- Consolidar el nostre paper de referent educatiu, turístic i cultural a les comarques gironines, amb una afluència mitjana anual d'entre 10 i 15.000 visitants.
- Convertir-nos en un centre de visita obligada per al nombrós turisme cultural que ve a la nostra contrada, amb possibilitat de captació de visitants de fora del municipi. Volem ser un element dinamitzador del turisme.
- Ser un centre sense mancances, confortable, amb condicionament tèrmic a tot l'edifici.
- Noves tecnologies. Som conscients que l'aprofitament de les noves tecnologies és una oportunitat que no podem deixar escapar. Tenim una pàgina web que rep vora de 800 visites cada mes, però amb això no n'hi ha prou i per això estem treballant en un projecte «Museu de la Mediterrània 2.0, més enllà de la pàgina web».
- Aconseguir consolidar un equip de treball estable amb: un director, un responsable de difusió i de projectes, un responsable d'educació, un documentalista i un responsable administratiu del centre, una administrativa, un conserge, dues recepcionistes, empresa externa monitoratge i una empresa externa de neteja.
- Un centre consolidat en el seu entorn, dins de la Xarxa nacional de museus de Catalunya i a la Mediterrània, capaç de generar un índex de participació important amb activitat de referència i amb el conveni amb altres institucions del país i l'entorn.
- Un focus de recerca, de divulgació, de conscienciació i de suport al territori i a la seva gent amb la posada en funcionament del Centre de Documentació del Montgrí i del Baix Ter.
- Volem ser la porta d'entrada del futur parc natural Montgrí, Medes i Baix Ter.

Ara és l'hora!!!

Escriu

Eugeni Prieto

**Representant a la Junta de Govern del museu del Consell de Can Quintana.
Pertany també a la comissió Tècnica**

He seguit l'evolució de Can Quintana- Museu de la Mediterrània des dels inicis. Primer amb expectació: qualsevol nou equipament cultural, per molt definit que semblava al començament, sol abocar a profundes decepcions un cop entren en joc les manipulacions polítiques i l'assignació de recursos financeres.

Després, com a conseller en allò que se'm demanava i sabia, així com a coordinador del cicle expositiu Mar-Art, del qual formava part de la Comissió Tècnica Asesor. Ara, cada cop més compromès amb el projecte, participo a la Junta de Govern en representació del Consell.

dedicació que comença a funcionar (sota la direcció d'Antoni Roviras), coordinadament i amb objectius mesurables.

Ha anat incrementant, any darrere any, la quantitat de visitants i la d'activitats, especialment les del camp de l'educació.

Es va, crec, per un bon camí, tot i que encara queden reptes que, si no se superen, poden portar a la inutilitat dels passos fets fins ara. Cal no perdre'ls de vista (ni el pla director ni els objectius del document marc de treball 2008 aprovat pels òrgans decisoris del museu).

En primer lloc, i s'està treballant de valent en aquest sentit, és imprescindible no quedar despenjats de la Xarxa de Museus Etnològics de Catalunya, en procés de constitució. Per una doble raó: financera i de visibilitat.

En segon lloc, cal definir exactament, amb el compromís ferm dels grups socials i polítics del municipi, el pla d'usos de l'edifici (quins serveis s'han de traslladar de lloc i quins s'ahurien incorporar, etc.), així com una classificació-identificació de tots els llocs de treball.

En tercer lloc, cal buscar recursos aliens que permetin realment parlar d'autonomia, així com generar-ne de propis (botiga, edicions de materials, lloguers d'espais). Per cert, caldria començar a reestructurar seriosament l'espai d'entrada i controlar de forma eficient tot el que s'ofereix per vendre.

Tampoc no es tracta d'inventar la pólvora. El mateix Pla director i els estatuts de l'Organisme Autònom són prou clars en la majoria de temes que he assenyalat.

Però compte, tot això no ha de ser més que l'estructura bàsica que permeti desenvolupar, amb tranquil·litat i constància, el que és fonamental: ser

fidels a l'esperit i a la lletra original dels inicis del museu (remarcant allò d'«afavorint sempre els valors de l'entesa, de l'equitat i de la pau».....) i, si em permeteu, en això sí que cal ser una mica més agosarats.

Per exemple, és moralment sostenible un museu de les característiques del nostre que visqui i programi d'esquena a una part important de la població del municipi? És vàlida una capsa on van abocant continguts, diguem-ne, conservadors, sense apostar per l'experimentació i el trencament de l'establert, com a vàlvula revulsiva de creativitat? No hauria de ser, també, una àgora efervescent?

Crec que necessitem un Museu de la Mediterrània que sigui, també, focus de materials, accions i programacions que ens facin pensar, discutir, retrobar-nos, que ens incomodin i ens qüestionin sobre la nostra posició en el teixit social i econòmic, que encarant les diferències, les converteixin en creatives i productives, que ens relacionin ja no amb els ciutadans de la ribera mediterrània, sinó, i aquí està un repte immediat, amb els d'un parell de carrers més enllà de la nostra seu.

Es en aquesta línia de museu viu i arrelat no tan sols al territori, sinó a la gent que hi viu i hi treballa per on s'hauria d'aprofundir la feina a fer en un futur més immediat.

Ens juguem alguna cosa més que la simple supervivència. Podem fer-ho. Tan sols ens fa falta l'empenta que donen les conviccions transformades en benzina de les voluntats.

Ara es l'hora!!!



Eugeni Prieto ha estat el coordinador del cicle d'exposicions Mar-art que s'ha desenvolupat a l'Espai 2 del museu des del 2006.

El museu va acollir els mesos d'agost i setembre de 2006 una mostra del pintor Modest Cuixart.

La conversió en organisme autònom

La conversió en organisme autònom

Des del mes de gener de 2008 el museu és un organisme autònom de l'Ajuntament. Aquest pas s'ha fet bàsicament per agilitzar-ne la gestió. Això suposa que el centre és qui executa directament el seu pressupost i es governa amb els seus òrgans de gestió: el Consell Municipal, la Comissió Tècnica i la Junta de Govern. No obstant això, la vinculació amb l'Ajuntament continua essent màxima (l'alcalde n'és el president), per bé que orgànicament aquesta figura permet agilitzar alguns processos que el procediment administratiu feia molt lent.

Paral·lelament, el museu com a ens autònom pot arribar a captar ajuts externs: patrocinis, convenis que d'altra banda serien difícils d'obtenir.

Ara bé, un organisme autònom implica per part dels treballadors un sobreesforç pel fet que nosaltres som els responsables de la gestió i que a final d'any hem de saber retre comptes.

Òrgans de gestió

El Consell

L'integren persones i entitats del municipi i un representant de cada grup municipal i es reuneix un mínim de dos cops l'any. La seva funció és garantir el desenvolupament del projecte.

La Comissió Tècnica

L'integren persones de reconeguda vàlua en els temes que tracta el museu: el territori, la música, els valors. També vetlla per la promoció del museu en el territori. Es reuneix un mínim de dos cops l'any.

La Junta de Govern

És el principal ens de decisió del museu. El componen quatre persones: l'alcalde, que és també el president de l'organisme autònom; el regidor de Cultura; el director i un representant del Consell. Es reuneix un cop al mes.

L'equip del museu

El museu no seria el que és sense un equip de treball motivat. Hem cregut convenient explicar, d'una manera transparent, qui som al museu. El dossier explica al mateix temps què s'està fent.

Director	Antoni Roviras
Tècnic de comunicació i difusió	Gerard Cruset
Documentalista Suport Centre Documentació	Eva Ramió (1) Montse González
Administrativa	Irene Vilavedra
Coordinadora activitats educatives Activitats educatives	Elena Padró Núria Roca (2)
Recepció	Anna Perich Montse González (3)
Manteniment	Jordi Marsal (1/2 jornada)

(1) La contractació de la documentalista Eva Ramió és possible gràcies a un conveni amb la Diputació de Girona

(2) La contractació de l'educadora Núria Roca és possible gràcies als ingressos dels centres d'ensenyament

(3) La treballadora Montse González combina les tasques de suport al Centre de Documentació amb l'àrea de recepció.

Els usuaris del Museu de la Mediterrània l'any 2007

Visitants particulars	23.327
Visitants escolars	6.513
Visites de grups culturals	825
TOTAL VISITANTS MUSEU	30.665
Participants activitats museu	4.930
Activitats entitats i particulars	7.979
TOTAL USUARIS MUSEU	43.574

Projecte integral per dignificar el conjunt patrimonial del Castell del Montgrí

El Castell del Montgrí serà objecte l'any vinent d'una important intervenció que permetrà dignificar -ne l'estructura i garantir al màxim les mesures de seguretat per la gran quantitat de visitants que rep. L'actuació s'estendrà, a més, a la cisterna, un dels elements més desconeguts i singulars del conjunt patrimonial, que també es condicionarà i es farà visitable. Aquesta serà la més gran intervenció arquitectònica que s'hi fa després de la de l'any 1986.

Des del 1986 s'han desenvolupat treballs puntuals de manteniment, però en aquests moments l'estat actual de l'edifici fa aconsellable tornar-hi a actuar d'una manera més aprofundida. El castell rep cada any la visita de moltíssimes persones, cosa que, afegit a l'efecte de la climatologia, ha comportat un important desgast dels llocs de pas. D'altra banda, la vegetació ha ocupat àmplies franges de la façana, cosa que ha agreujat el deteriorament de les parets. Per tot plegat, l'equip de govern va demanar a la Diputació de Girona, a través del Servei de Monuments, suport per definir la intervenció que calia fer i per sufragar les despeses que comportarà. La intervenció té un cost total de 116.000 euros i ha rebut una subvenció de 70.000 euros de la Diputació.

En aquests moments el nostre Ajuntament ja disposa del projecte constructiu, elaborat gratuïtament pel Servei de Monuments de la Diputació de Girona, que va ser aprovat definitivament el 10 de juliol per la Junta de Govern. El projecte planteja una intervenció integral en tot el conjunt patrimonial i es complementa amb la senyalització per guiar els visitants i difondre els valors dels diferents elements que el componen.

Dignificar el castell

Pel que fa al castell, es planteja la reposició d'alguns elements de protecció, l'extracció de la vegetació de les parets, la reparació d'algunes fissures i la reposició del parallamps. Les baranes de protecció del pas de ronda per la part interior es mantindran, si bé es canviaran els cables de la cara sud que estan oxidats. Per la part exterior es

canviaran tots els cables i les subjeccions. Es referan de forma més adequada petites reformes fetes i es posaran més elements de barana en un parell de llocs on queda massa desprotegit.

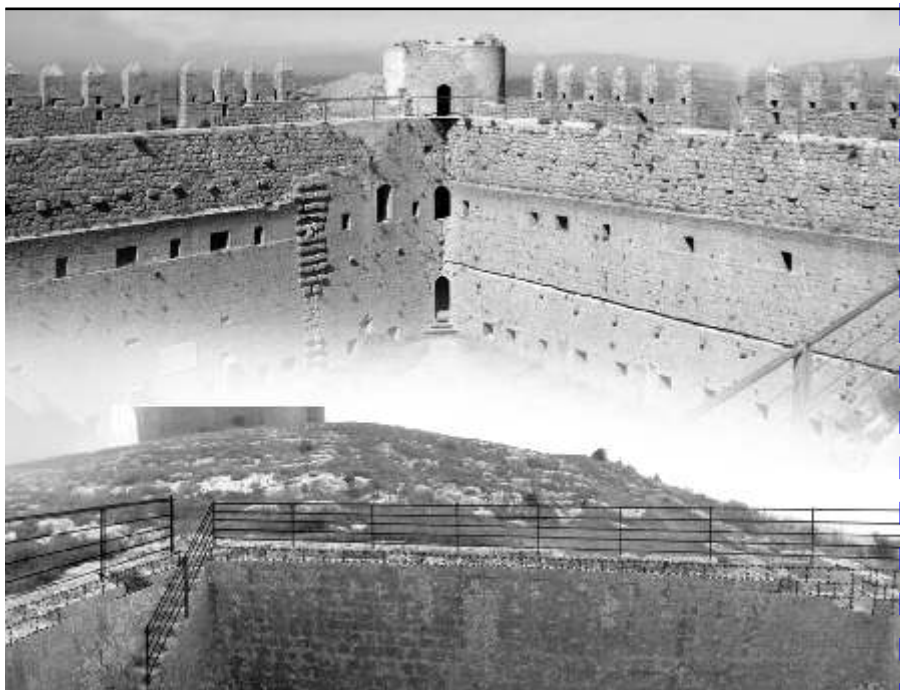
Fer visitable la cisterna

D'altra banda, també s'actuarà a la cisterna, un element fins a cert punt desconegut i de gran interès patrimonial que, com el castell, també es troba inacabat. La cisterna és un rectangle de grans dimensions semiencastat al terreny i que té com a base la mateixa roca de la muntanya. L'aigua, a través d'uns canals de pedra que aprofitaven els pendents de la muntanya, arribava a uns dipòsits de decantació que encara avui són visibles. La funció era la de depurar l'aigua. Els fangs i la terra es quedaven

en els dipòsits i a la cisterna només hi arribava l'aigua pura, senyal que la destinació devia ser el consum de boca. La funció de recollir l'aigua esdevenia bàsica per a la construcció del castell i més endavant, en el cas que el castell s'hagués completat, esdevenia primordial per abastir-ne guàrdia.

Lateralment té unes parets de carreus ben treballats, com el castell, i en un lateral té una escala que baixa a l'interior. La intervenció té per objectiu col·locar els carreus que hi ha a l'interior i crear-ne algun de nou per tal de donar un pla a la part alta pel costat de la muntanya i poder posar una barana de protecció. L'escala també es protegirà amb una barana. Són actuacions mínimes per a fer-la visitable.

►
Detall de l'interior del castell amb alguns dels punts on s'actuarà i dibuix de la barana que es col·locarà a la cisterna.



El parc natural, una oportunitat de futur

L'11 de juliol de 2008 es va posar a exposició pública l'avantprojecte de llei promogut per la Generalitat de Catalunya per declarar com a parc natural el massís del Montgrí, les illes Medes i una bona part del Baix Ter. Des de l'Ajuntament pensem que aquesta declaració representa una oportunitat que hem de saber aprofitar i un reconeixement als grans valors que hem sabut preservar generació rere generació, així com una opció més per al desenvolupament econòmic.

El contingut de l'avantprojecte era el resultat dels treballs preliminars que havia fet el Departament de Medi Ambient amb els ajuntaments de l'àmbit del parc, amb l'objectiu de consensuar-lo al màxim, abans d'iniciar-ne la tramitació administrativa. Es tancava, així, un llarg període que es va iniciar formalment l'any 2005.

L'objectiu bàsic de la declaració de parc natural és el de garantir la conservació dels valors naturals d'una manera compatible amb l'aprofitament ordenat dels recursos, de manera que l'existència d'aquest parc i la gestió constitueixin factors de dinamització social i econòmica, i de vertebració d'un desenvolupament sostenible dels municipis i comarques que integren el parc.

Informació pública

Atesa la transcendència del que representa aquest tema per al nostre futur, des de l'Ajuntament vam destinar molts recursos per posar tota la documentació necessària a l'abast dels ciutadans i col·lectius interessats. Vam col·locar la cartografia al Centre de Serveis de l'Estartit i a la sala de plens de l'Ajuntament, i còpies de tota la documentació a les secretaries corresponents. Durant el període d'exposició pública (de l'11 de juliol al 30 de setembre), l'Àrea de Medi Ambient va atendre nombroses consultes i l'Ajuntament va recollir al·legacions, que posteriorment va remetre a la Generalitat. Durant aquest període el

Departament de Medi Ambient va fer dues presentacions a Torroella. Una més institucional i oberta a tot el territori, amb la presència del conseller Francesc Baltasar (28 de juliol); i l'altra més tècnica (9 de setembre) que va servir per resoldre els dubtes que els ciutadans poguessin tenir.

El Consell per la gestió del patrimoni natural i cultural del municipi es va reunir tres vegades durant aquest període per tal de recollir totes les sensibilitats i consensuar el text de les al·legacions, que en cap cas no volen dificultar la creació del parc i tenen un esperit absolutament constructiu.

Al·legacions consensuades

Les al·legacions presentades per l'Ajuntament es van aprovar per unanimitat de tots els grups municipals. Les principals idees que recollien feien referència a aspectes de gestió, finançament, ajustos de límits i equipaments de gestió. Els principals punts són:

- Fer compatible les activitats econòmiques existents i els usos tradicionals amb el parc (agrícoles, comercials i turístiques).
 - Garantir una coherència dels límits amb la planificació municipal urbanística. (incloure el riu Ter i la pedrera d'Ullà).
 - Crear un espai agrari que garanteixi el funcionament de l'activitat pagesa tradicional
 - Crear un consorci per gestionar-lo i apropar la presa de decisions a les administracions i a la gent del territori.
 - Una tramitació administrativa coherent i ràpida, que permeti definir els usos i les actuacions de millora a realitzar com més aviat millor, mitjançant la ràpida aprovació del Pla especial i del Pla d'usos i gestió, així com la redacció d'un pla de desenvolupament socioeconòmic que serveixi per garantir la protecció del medi amb la promoció econòmica.
 - Localització dels principals equipaments del parc al municipi i potenciar el paper del Museu de la Mediterrània com a centre d'interpretació i com a seu del Centre de Documentació del parc
 - Dotar el parc d'un pressupost suficient perquè no passi com a d'altres espais que s'han protegit però que no han tingut dotació econòmica per ser gestionats correctament.
- Ara restem a l'espera de la resposta de les al·legacions. Tot seguit, l'avantprojecte serà elevat a la Comissió de Govern de la Generalitat i posteriorment l'haurà d'aprovar el Parlament.

El Museu de la Mediterrània, seu de la Càtedra d'Ecosistemes Litorals Mediterranis

El Museu de la Mediterrània va presentar el 14 de novembre amb una lliçó inaugural a càrrec del Dr. Ramon Moreno, ecòleg de la UdG i director general de Recerca, Innovació i Empresa, la Càtedra d'Ecosistemes Litorals Mediterranis. Els objectius de la càtedra són promoure estudis científics en l'àmbit dels ecosistemes litorals mediterranis, en especial els que tinguin relació amb el Montgrí, les illes Medes i el Baix Ter; assessorar en la gestió dels espais naturals del litoral mediterrani i divulgar el coneixement sobre el funcionament dels ecosistemes litorals mediterranis.



d'estudis i accions en el territori sota la tutela de la Universitat de Girona (UdG), un ens que permetrà vetllar per una millor qualitat. Aquest fet, juntament amb la projecció actual del museu, és una bona garantia per gestionar millor el territori i fer arribar els resultats del treball a la societat.

La ubicació al Museu de la Mediterrània, centre que té entre les seves tasques la valoració, l'estimació, el coneixement i la recerca del nostre medi, contribuirà a concretar accions de millora en el nostre paisatge. Entenem que és una aliança per sumar estratègies, amb l'objectiu final de disposar d'un entorn ben gestionat per al gaudi de les persones i institucions que hi viuen i hi treballen.

El museu aportarà suport logístic a la càtedra, ja que disposa de locals, llocs de connexió informàtica, sales de reunió. Al mateix temps, hi ha un equip humà que pot aportar suport tècnic i administratiu, a través de l'Àrea d'Administració del centre. També s'oferirà suport en l'àmbit educatiu, a través d'accions dirigides per l'Àrea d'Educació i suport en la recerca de documents, mitjançant el Centre de Documentació.

També és important el suport en la difusió de les accions de la càtedra. Des de l'Àrea de Difusió s'incideix en la majoria d'agents socials i particulars dels pobles del Baix Ter i, a través dels correus de les persones que sol·liciten informació, s'aconsegueix arribar a un ampli sector de Catalunya.

Al mateix temps, tot plegat serà un valor afegit que farà de casa nostra un motor de desenvolupament local.



La càtedra és un premi per al municipi que durant tota la seva etapa democràtica ha lluitat, aferrissadament, per garantir la conservació de l'entorn del Montgrí i del Baix Ter. És també un reconeixement a totes les persones i entitats que amb el seu treball constant ens han fet adonar de la importància i de la singularitat de viure en un entorn privilegiat. Podríem posar en aquest sentit molts exemples: el treball continuat de gestió i d'estudi en el

massís del Montgrí per part de l'Ajuntament i el Museu del Montgrí i del Baix Ter; els treballs científics que la Universitat de Barcelona porta a terme des de fa més de trenta anys a les illes Medes; les accions de restauració dels aiguamolls del Baix Ter durant els darrers vint anys, on destaquen dos projectes Life-Natura.

La creació de la càtedra és una bona oportunitat per desplegar una seguit

▲
La creació de la càtedra fomentarà els estudis i accions en el territori sota la tutela de la Universitat de Girona (UdG).

Estudien a Torroella la reutilització d'aigües residuals depurades

La depuradora de Torroella de Montgrí és l'escenari d'una important investigació científica sobre la regeneració d'aigües i l'estudi de l'efecte que tenen les substàncies tòxiques sobre el medi ambient. La recerca és fruit de la col·laboració del Consorci de la Costa Brava, l'Empresa Mixta d'Aigües de la Costa Brava, SA i l'Institut d'Ecologia Aquàtica de la Universitat de Girona.

El treball s'està portant a terme des de primers d'any i té com a objectius assajar el funcionament dels sistemes de regeneració d'aigües mitjançant tecnologies de membrana, en concret la microfiltració i l'osmosi inversa. També es pretén documentar-ne l'eficiència, els paràmetres d'explotació i els consums energètics i de reactius d'aquests processos i estudiar l'efecte de les substàncies tòxiques.

En un context on cada cop els recursos hídrics són més limitats, està creixent l'interès en els projectes de regeneració i reutilització de les aigües residuals depurades. Hi ha països d'Europa on aquestes aigües, convenientment tractades, són retornades al cicle natural per reomplir aqüífers i disposar, així, de més recursos. També hi ha experiències on és directament introduïda a la xarxa domèstica.

En aquest sentit, les tecnologies de membrana tenen un prometedor futur a curt i mitjà termini, per l'elevada qualitat que aporten i això és, precisament, el que s'està estudiant a la depuradora de Torroella. Per a l'estudi s'ha aprofitat una antiga planta pilot de tractament amb membranes que va ser utilitzada per a unes primeres experiències a Castell-Platja d'Aro l'any 2003. Ha estat posada a punt, amb noves membranes de microfiltració i d'osmosi inversa per poder subministrar l'aigua necessària per als experiments esmentats.

Tractament de regeneració

El tractament de regeneració consisteix en uns processos de filtració que eliminen els contaminants de l'aigua a través d'una membrana microporosa. Mentre que la microfiltració reté les partícules en

l'interval de 0,1 a 10 µm, l'osmosi inversa reté fins i tot la major part dels cations monovalents (per exemple, sodi i potassi), per la qual cosa hi ha una eliminació efectiva de tota mena de molècules de mida superior i, per descomptat, de tota mena de microorganismes. La microfiltració actua com a pretractament de la membrana d'osmosi inversa.

El tractament d'osmosi inversa és idèntic al que s'utilitza per a la dessalinització de l'aigua de mar, amb l'única diferència que no és alimentat amb aigua de mar sinó amb l'aigua de sortida de l'EDAR. La qualitat final, però, és idèntica i si fos remineralitzada seria indistingible de la de les dessalinitzadores.

Els científics comparen la qualitat de l'aigua produïda pels tractaments de membrana i l'aigua de la mateixa depuradora. Els resultats indiquen que un cop microfiltrada i tractada amb osmosi inversa esdevé pràcticament igual o millor que la de la xarxa municipal.

Experimentació de l'efecte de substàncies tòxiques

Paral·lelament, s'estan portant a terme diferents experiments que busquen determinar l'efecte de tòxics en comunitats d'algues i bacteris que es desenvolupen al laboratori. Per fer-ho, s'utilitzen canals artificials que permeten aïllar els efectes dels tòxics i determinar-ne les causes.

El sistema instal·lat inclou dotze canals de metacrilat d'1 m de llargària i 12 cm d'amplada. El sistema està equipat amb llums fluorescents i és alimentat per gravetat amb l'aigua osmotitzada a la qual s'ha afegit nutrients i tòxics. Aquest nou procediment permet determinar l'efecte dels tòxics sobre les comunitats naturals i els aïlla d'altres influències que poden emascarar les seves respostes. Representa un pas intermediari entre el clàssic experiment de laboratori i les observacions al camp. Actualment, s'està estudiant l'efecte de l'antibiòtic triclosan i es planteja continuar experimentant amb herbicides i altres productes tòxics.

L'ús de canals artificials permet aïllar els efectes dels tòxics i determinar-ne les causes. El sistema instal·lat inclou 12 canals de metacrilat d'1 m de llargària i dotze cm d'amplada. El sistema està equipat amb llums fluorescents i és alimentat per gravetat amb l'aigua osmotitzada a la qual s'ha afegit nutrients i tòxics.



La tortuga d'estany torna a casa



Aquest any s'ha tancat l'execució del segon projecte Life que es desenvolupa al nostre municipi. Sota el títol genèric de «Recuperació de l'hàbitat d'amfibis i *Emys orbicularis* al Baix Ter» ha permès, entre d'altres, reintroduir la tortuga mediterrània al seu hàbitat. El programa ha tingut una durada de quatre anys i ha comportat una inversió aproximada d'1,4 milions d'euros. Els projectes Life estan subvencionats en un 50 % per la Unió Europea i tenen com a finalitat la recuperació d'espècies i d'hàbitats que es troben amenaçats.



amfibis). També hi han participat, al marge de la Unió Europea, el Departament de Medi Ambient de la Generalitat, la Fundació Territori i Paisatge, la Diputació de Girona, el Consorci de la Costa Brava, el Consell Comarcal del Baix Empordà i la Universitat de Girona.

Col·laboració de propietaris

Un aspecte molt rellevant d'aquest projecte Life Emyster és el fet que la major part de les actuacions de restauració (més del 90 %) s'han realitzat en terrenys de propietat privada, mitjançant acords de custòdia amb els propietaris. Per aquest motiu, s'han signat acords de cessió d'usos i s'han consensuat les accions de restauració amb els propietaris implicats. En aquest sentit, la col·laboració dels propietaris d'aquests terrenys ha estat clau per a l'èxit del programa i la col·laboració entre la iniciativa privada i l'Administració pública s'ha mostrat com una bona fórmula de futur pel que fa a la conservació del medi.

Actuacions dutes a terme

En el marc del programa s'han restaurat prats inundables, com la closa d'en Mascort, on s'hi troben quatre espècies diferents d'amfibis, la granota verda (*Phelophylax perezii*), la reineta (*Hyla meridionalis*), el gripau corredor (*Epidalea calamita*) i la granota pintada (*Discoglossus pictus*).

També s'han creat diferents llacunes permanents a la zona de mas Pinell,

▲
Els alumnes de primària de Torroella, l'Estartit i Pals han participat activament en l'alliberament de tortugues.

Aquest és el segon projecte Life que es desenvolupa a la zona. El primer, «Restauració i ordenació de les llacunes i sistemes costaners del Baix Ter», es va desenvolupar entre els anys 1999 i 2003. Els objectius eren millorar la qualitat de l'aigua i l'estat ecològic de les llacunes costaneres del Ter Vell i de la Pletera, i també millorar l'estat de les poblacions de fartet (*Aphanius iberus*), un petit peix en perill d'extinció que és present a la zona. El beneficiari d'aquest primer projecte Life va ser el nostre Ajuntament i també hi varen participar la Universitat de Girona, la Fundació Territori i Paisatge de Caixa de Catalunya, la Generalitat de Catalunya, la Diputació de

Girona i la Direcció General de Costes del Ministeri de Medi Ambient.

El segon projecte Life, que s'ha tancat aquest any, s'ha desenvolupat entre els anys 2005 i 2008 i també hi ha intervingut com a soci l'Ajuntament de Pals, ja que l'àmbit territorial on s'ha actuat hi ha inclòs el terme municipal. El principal objectiu del Life Emyster és la recuperació de les poblacions de tortuga d'estany (*Emys orbicularis*) i de les poblacions de les diferents espècies d'amfibis presents a la zona. Les actuacions fetes han servit per restaurar l'hàbitat d'aquestes espècies: els aiguamolls d'aigua dolça permanent (en el cas de la tortuga d'estany) i d'inundació temporal (en el cas dels

on fa pocs anys es podia trobar fàcilment la tortuga d'estany i s'han repoblat les noves llacunes amb més de trenta exemplars de tortuga. Des de la seva introducció se segueixen els moviments d'aquests individus per tal d'analitzar-ne els desplaçaments i valorar-ne l'èxit de la reintroducció. També s'ha portat a terme la restauració de bosc de ribera a diversos punts, com el que volta l'estuari del riu Daró, i actuacions d'eradicació de plantes exòtiques. En total, les actuacions realitzades han permès recuperar prop de 50 ha d'aiguamolls d'aigua dolça.

Tasca pedagògica

Un dels objectius permanents del projecte ha estat el de donar a conèixer a la població en general les actuacions realitzades i sensibilitzar tothom, grans i petits, sobre la riquesa i la fragilitat dels hàbitats d'amfibis al Baix Ter. Per aquest motiu, l'alliberament de tortugues va ser fet sobre el terreny amb la participació de diversos

cursos de les escoles de Torroella, l'Estartit i Pals. Totes elles són descendents dels exemplars d'*Emys orbicularis* que es van capturar als aiguamolls del Baix Ter el 1992, quan estaven en perill d'extinció, i que han estat en captivitat en el Centre de Reproducció de Tortugues de l'Albera.

D'altra banda, durant aquest temps s'han editat fulletons de sensibilització i fins i tot s'ha editat un conte il·lustrat que explica als més petits el retorn de la tortuga mediterrània al Baix Ter. També s'han organitzat jornades tècniques, xerrades i visites guiades sobre el terreny i publicacions diverses.

També es va muntar una exposició itinerant per càmpings i escoles que mostraven la diferència entre la tortuga autòctona (la tortuga d'estany) i l'exòtica (la tortuga de Florida), i la problemàtica que aquesta darrera representa; i es van editar uns adhesius amb el missatge que no s'alliberi aquest tipus de tortuga exòtica perquè competeix amb l'autòctona fins a desplaçar-la.



(1)



(2)



(3)



(4)

(1) Bassa de cria de tortugues al costat de la depuradora de Torroella.

(2-3) Escolars alliberant tortugues a la bassa de cria.

(4) Durant aquests quatre anys s'han desenvolupat diferents estudis de seguiment de fauna i flora al Baix Ter.

Torroella i l'Estartit, destinació ideal per al turisme familiar



DESTINACIÓ
DE TURISME
FAMILIAR

L'Àrea de Turisme de l'Ajuntament de Torroella-l'Estartit va iniciar un procés de certificació que es va cloure a principis del 2008 amb l'obtenció del prestigiós distintiu Destinació de Turisme Familiar. Aquest segell de qualitat l'atorga el Departament d'Innovació, Universitats i Empresa de la Generalitat a través del Consorci de Turisme de Catalunya, amb l'objectiu de reconèixer els municipis o zones turístiques amb una oferta d'allotjament, oci i restauració adaptada a les necessitats de les famílies amb nens.



▲
Foto dels
reponsables
d'alguns dels
establiments que
han obtingut la
certificació
Destinació de
Turisme Familiar,
que va lliurar
personalment el
director general de
Turisme, Ignasi de
Delàs, el
25 d'abril de 2008.

Per obtenir aquest segell cal passar un procés d'auditoria i complir una sèrie de requisits estrictes, que no només afecten el municipi o zona turística, sinó també els establiments i serveis. Entre els criteris de valoració hi ha, entre d'altres, millores en l'allotjament, infraestructures, restauració i serveis com ara guarderia a la platja, zona de jocs infantils, parcs lúdics, servei de cangurs amb idiomes, vigilants a les zones de joc, paviment antilliscant a les piscines, presència de socorristes, senyalització de perills, troncs i cadires infantils als restaurants, propostes d'oci per als nens, o habitacions comunicades, entre altres, per tal d'assegurar a les famílies una estada ideal, amb totes les garanties i la màxima qualitat.

La implantació de la marca és un procés evolutiu. En el primer any, com a mínim s'exigeix que el 15 % de l'oferta de les DTF compleixin els requisits exigits. Al tercer any, el percentatge ha de ser del 25 %, i en el cinquè any com a mínim un 35 % de l'oferta ha de complir aquests paràmetres.

En total hi ha nou municipis catalans amb la marca de DTF. A la Costa Brava, a més de Torroella i l'Estartit, també Blanes ha

obtingut aquesta certificació. A la Costa Daurada els municipis certificats són Salou, Calafell, Cambrils i Calella; i a la Costa de Barcelona-Maresme hi ha Santa Susanna, Malgrat de Mar i Pineda de Mar. A més, actualment altres set destinacions estan també en procés d'obtenció de la marca: Roses, Palamós, Sant Antoni de Calonge, Tossa de Mar, Lloret de Mar, Barcelona i Deltebre.

Un terç de la nostra oferta està certificada

El nostre municipi se suma a la marca DTF amb el 33 % de la seva oferta turística certificada tot just començar, xifra que representa més del doble del mínim exigint el primer any. Dels 285 establiments turístics de què disposa el municipi, un total de 95 compten amb la certificació de Destinació de Turisme Familiar, dels quals tretze són empreses d'allotjament turístic.

El nostre municipi ofereix un paisatge molt divers de muntanya i litoral molt atractiu per al turisme familiar. El nudí antic de Torroella convida a fer passejades d'interès cultural i el nudí de l'Estartit, que va començar essent un barri

mariner, és actualment una de les destinacions emergents de la Costa Brava, ja que compta amb extenses platges equipades amb tot tipus de serveis, un port esportiu i la gran reserva marina de les illes Medes. Cal destacar, a més, que la Platja Gran de l'Estartit està avalada amb la Bandera Blava europea, i ofereix una extensió de 3,3 km de sorra fina i aigües poc profundes, cosa que la fa ideal per a les famílies amb nens.

També disposem d'una àmplia oferta d'allotjament que inclou dos hotels de 4 estrelles, quatre de 3 estrelles, quatre de 2 estrelles, i 12 establiments diversos —des d'hotels d'una estrella, fins a hostals i pensions— deu càmpings, nombrosos apartaments i algunes cases de turisme rural.

Turisme de Catalunya aposta pel Turisme Familiar

Durant el 2007 Turisme de Catalunya va fer una aposta important per a la promoció de les destinacions de Turisme Familiar. Entre les accions dutes a terme, cal destacar la realització d'un *macroworkshop* de Turisme Familiar i Nàutic en el qual hi van participar seixanta operadors de dotze països europeus diferents i més de setanta professionals del sector turístic català amb oferta de turisme familiar.

També es va fer una campanya de promoció i comercialització destinada al mercat espanyol en col·laboració amb agències de viatges d'implantació estatal, les quals han multiplicat repercussió d'aquesta campanya; la creació d'un web específic per a aquest producte i l'edició d'un DVD promocional filmat a les DTF certificades.

Ens adherim a la lluita contra el mosquit tigre

El Servei de Control de Mosquits de la Badia de Roses i el Baix Ter i l'Organisme Autònom de Salut Pública de la Diputació de Girona (Dipsalut) han signat un conveni amb trenta-dos ajuntaments gironins amb alt risc d'intrusió del mosquit tigre. L'objectiu és realitzar diferents accions de vigilància i pedagogia, que comportaran una inversió de dos milions d'euros en quatre anys, per evitar que aquesta espècie s'estableixi a la nostra demarcació.

Entre les accions més immediates que preveu el conveni hi ha la creació d'una dotació de set tècnics i sis vehicles per controlar i prevenir l'entrada del mosquit tigre o la posada en servei d'un número de telèfon gratuït perquè els ciutadans puguin informar-se'n. Les accions de vigilància, seguiment i control dutes a terme per la Mancomunitat Intermunicipal Voluntària del Servei de Control de Mosquits de la Badia de Roses i el Baix Ter es realitzaran fins al 31 de desembre del 2011 i consistiran, entre d'altres, en la col·locació de trampes d'ovoposició en els municipis que s'acullin al conveni març.

El mosquit tigre, la picada del qual és especialment dolorosa, prové del sud-est asiàtic. S'ha estès ràpidament a molts països, a través del transport de pneumàtics o de plantes amb aigua, que són llocs adients per fer les postes. L'estiu de l'any 2004 es va detectar per primera vegada a Catalunya, a Sant Cugat del Vallès. Té un radi de vol i acció relativament curt, i no sol anar més de 300 metres enllà del lloc de posta i cria. Pot arribar de dues maneres, en forma d'ou, aquest seria el cas en què una persona traslladés a la segona residència un estri o andròmina que en el seu interior hi hagués la posta (plat de sota un test, galleda vella, etc.). El seu hàbitat és urbà, això vol dir que viu juntament amb la població, també té una elevada capacitat de reproducció, hi ha moments que la densitat de la seva població podrà assolir uns nivells senzillament insuportables.

La tasca del Servei de Control de Mosquits

El nostre municipi forma part des de l'any 1982 del Servei de Control de Mosquits (SCM) de la Badia de Roses i el Baix Ter, una mancomunitat formada per catorze municipis més de la zona. Com el nom indica, vetlla perquè no es produeixin plagues a les zones de maresmes i arrossars, però també s'ocupa de la desratització i del control puntual d'altres temes ambientals. També desenvolupa recerca ambiental en col·laboració amb el servei de Medi Ambient i la Universitat de Girona. Actualment la vicepresidenta de la Mancomunitat és la nostra regidora de Medi Ambient, Maria Ferrer. D'altra banda, el nostre primer tinent d'alcalde, Josep Maria Ruffi, és membre del consell rector del Dipsalut, organisme que s'ha implicat plenament en l'eradicació d'aquest mosquit a les comarques gironines. Per detectar aquestes arribades, el SCM ha muntat una xarxa de vigilància, que es basa en la instal·lació d'uns paranys (més de 300) ubicats en el lloc que sabem que al mosquit tigre li agrada. Al llarg de l'estiu del 2008 ja han donat els primers fruits i s'han detectat entrades de mosquits tigre a les següents poblacions: dues a Roses (Santa Margarida), tres a l'Escala (Montgó, Riells i Sant Martí d'Empúries), una a Pals (vora la platja) i dues a Platja d'Aro. Una vegada s'han aplicat les mesures de control ja no s'ha trobat cap més rastre de l'espècie en aquests punts.

Programa educatiu destinat a les escoles de primària

En el marc del conveni es desenvoluparà, també, un programa educatiu de dos cursos de durada, destinat als nens d'onze anys (5è de primària) amb l'objectiu que el nen assoleixi el coneixement bàsic que li permeti diferenciar la larva aquàtica d'un mosquit de la resta d'organismes aquàtics. També se li ensenyarà a diferenciar el mosquit tigre adult i se li explicarà quines són les mesures de prevenció que es poden aplicar a casa per evitar-ne la proliferació.

A tall d'exemple, aquí teniu algunes mesures de prevenció per evitar el desenvolupament de les larves del mosquit tigre:

Cal buidar qualsevol recipient de l'exterior que pugui acumular aigua i posarlo sota cobert o cap per avall: joguines, cendrers, gerros, galledes, carretons, plats de sota els testos, safareigs, pneumàtics, ornaments de jardí, mobiliari, plàstic amb concavitats, etc.

Cal evitar les acumulacions d'aigua en zones de drenatge o canals de desguàs (embornals del pati, canaleres dels teulats i terrasses).

Cal posar peixos en les fonts ornamentals dels jardins (peixos de colors, gambúsies).

Cal cobrir (per exemple amb sorra) els petits forats i depressions del terreny que acumuli aigua.

· Cal cobrir amb tapes hermètiques o teles mosquiteres (de forats no més grans de 2 mm) els dipòsits de recollida d'aigua.

· Cal mantenir cobertes les piscines mentre no s'utilitzen. Les piscines de plàstic s'han de buidar periòdicament i si no es fan servir, cal retirar-les.

· Cal cobrir les embarcacions amb lones a l'hivern per evitar que es facin acumulacions d'aigua.

Potenciar la fauna insectívora (predadors d'insectes) és de gran ajut per al manteniment de l'equilibri. Això es pot fer mitjançant la instal·lació de caixes niu per a ratpenats i orenetes, no usar insecticides d'ampli espectre que afecten negativament tota la fauna invertebrada, etc.

Escriuen els grups municipals

UPM

L'Ajuntament, com a dinamitzador en temps de crisi

Des de fa uns mesos estem immersos en una crisi econòmica global de la qual ningú s'escapa. Les previsions no són optimistes i auguren un 2009 difícil. Els ajuntaments també estan notant la recessió perquè gran part del seu finançament prové dels ingressos derivats dels impostos de la construcció. És en aquest context que l'equip de govern ha aprovat els pressupostos per a l'any 2009 (18 milions d'euros), que plasmen, com no podia ser d'altra manera, aquesta situació. És, doncs, un pressupost realista, rigorós, adaptat a la situació. En dos anys l'Ajuntament ha deixat d'ingressar 1,3 milions d'euros derivats de la construcció, cosa que dificulta el manteniment i la creació de nous serveis destinats als ciutadans i ciutadanes.

Malgrat tot, el nostre Ajuntament té capacitat per a tirar endavant noves inversions en equipaments, perquè l'endeutament municipal està molt per sota del permès per la Generalitat. Això ens permetrà fer una inversió per a l'any 2009 que s'acosta als 3,5 milions d'euros. Entenem que en un moment en què les empreses i el món privat passa per dificultats serioses, des de l'Administració pública s'ha de fer el possible per a la dinamització de l'economia.

Dintre de les inversions destaca una partida d'1,8 milions d'euros destinada a la sala polivalent. En aquests moments ja s'està redactant el projecte executiu i preveiem iniciar-ne la construcció a mitjan 2009. Ja hem parlat altres vegades de la importància i necessitat d'aquest equipament, que s'ha pogut constatar en el procés de participació ciutadana que es va fer abans de començar a redactar el projecte definitiu, que va comptar amb la implicació de les entitats i diversos sectors socials del municipi.

També destinem una partida de 150.000 euros a la construcció del nou arxiu municipal. En aquests moments s'està treballant en el projecte per ubicar-lo a Can Mach.

Per a l'any que ve també preveiem continuar amb les reformes de diversos carrers de l'Estartit. En aquests moments s'està executant la 1a fase de reforma i a partir de setembre es començarà la 2a i 3a fase. Paral·lelament es farà una actuació important en el clavegueram de l'avinguda de Roma, molt necessària per evitar problemes en el futur.

A Torroella es reiniciarà la reforma del nucli antic, amb una 3a fase que aglutinarà el carrer d'Ullà i el carrer del Teatre, que presenta en aquests moments una degradació important. La reforma del carrer d'Ullà, una de les artèries comercials més importants de Torroella, ajudarà a la dinamització comercial de la zona, molt necessària en aquests moments.

Tots hem de ser conscients que el 2009 serà un any difícil. És per això que, des del govern municipal, farem un exercici de contenció en la despesa corrent i hauré de prendre decisions que no sempre seran ben rebudes. Malgrat això, hem aprovat un pressupost que ens permet invertir en equipaments i projectes que són molt necessaris per al futur de Torroella i l'Estartit, que permetran dinamitzar l'economia i fer una mica millor la vida als nostres ciutadans i ciutadanes.

ERC

Encarant el futur

En uns anys de recessió econòmica i en un context general de finançament precari i insuficient de les administracions locals és quan cal prendre, més que mai, decisions assenyades des de l'Ajuntament. Som en una crisi d'ingressos a la qual les administracions públiques, i molt especialment l'Administració local, no estan acostumades a enfrontar-s'hi. El pressupost municipal, però, ha de garantir un estalvi net positiu. Per tant, la contenció de la despesa corrent, l'optimització de la plantilla de personal i el manteniment de les inversions són criteris fonamentals per encarar els propers anys amb garanties.

Sobre la taula tenim qüestions que marcaran el nostre futur i que han de possibilitar el desenvolupament socioeconòmic del nostre municipi. En un llenguatge més planer: que puguem viure al nostre territori, que sapiguem potenciar-ne els valors i que nosaltres, però sobretot els nostres fills, s'hi guanyin la vida perquè hem sabut crear llocs de treball. Aquesta és la major riquesa d'un poble.

Qüestions tan diverses i aparentment sense connexió entre elles, com: el polígon industrial, el pavelló polivalent, el parc natural, el manteniment del cabal del riu, la reforma del nucli antic, la variant de Torroella, l'espai agrari i els regadius, el Museu de la Mediterrània, la comunitat d'usuaris de l'aqüífer del Baix Ter, la descentralització dels serveis municipals, les àrees residencials estratègiques, entre d'altres, han de trobar el camí adequat. Són peces d'un trencaclosques que han d'anar encaixant.

És imprescindible no defugir la responsabilitat de modernitzar-nos, de reformular la nostra oferta turística i de cercar noves vies de desenvolupament local. Així ho entén la societat civil, així ho treballen des de fa temps els sectors econòmics del municipi (agrícola, comercial, industrial i turístic) i així ho interpreten els regidors d'Esquerra a l'equip de govern.

Perquè, ens agradi més o menys, hem de saber adaptar-nos als nous temps on ja no serem només una vila, un poble gran, sinó una ciutat petita. En uns anys de recessió econòmica, hem de veure la crisi com una oportunitat de futur.

CIU

Aturar la piscina, una irresponsabilitat

L'equip de govern ha anunciat recentment que indemnitzarà l'empresa adjudicatària de la construcció del complex esportiu i piscina municipal i que no portarà a terme la construcció d'aquesta tan anhelada instal·lació. L'anunci es va fer públic a través d'una nota enviada als mitjans de comunicació en la qual es deia que «es replantejava el projecte des de zero».

Des del grup municipal de CIU lamentem tant el fons com la forma de la decisió. Un cop més els regidors de CIU se n'han assabentat pels mitjans de comunicació i no mitjançant una junta de portaveus o a les comissions informatives, com hauria d'haver estat tenint en compte la transcendència del tema. Lamentem, un cop més, l'obscurantisme de l'equip de govern.

Troblem del tot inapropiades i inexactes les afirmacions de la nota de premsa en la qual es posa en dubte la viabilitat d'un equipament esportiu que tenia tots els estudis de viabilitat econòmica realitzats per una entitat de prestigi com la Unió de Federacions Esportives de Catalunya (UFEC) que actualment està gestionant vuit instal·lacions més. El projecte estava perfectament ben dimensionat a la població d'un municipi d'11.000 habitants i la seva àrea d'influència del Baix Ter, tal com ho demostren els estudis fets.

Lamentem que s'hagi renunciat a un projecte que té un ampli suport social i que, fins i tot, tots els grups polítics l'havien proposat en els programes electorals.

Lamentem també les inexactituds del govern quan es refereix a les aportacions que havia de dur a terme l'Ajuntament ja que no es preveuen les subvencions d'1,2 milions d'euros que entre la Generalitat i la Diputació aportaven.

És intolerable que pel simple esperit d'anar en contra d'un projecte de CIU, l'equip de govern hagi deixat perdre subvencions per 1,2 milions d'euros i ara hagi d'indemnitzar amb 110.000 euros la UFEC. Aquests diners i les subvencions són dels ciutadans del municipi que no s'haurien de malbaratar per una irresponsabilitat política. L'estil de l'actual equip de govern ha estat gastar-se els diners amb els sous dels regidors de govern en comptes de fer-ho amb projectes que millorin el benestar dels ciutadans de la nostra vila.

El fet que l'Ajuntament digui que vol replantejar el projecte de la nova piscina des de zero és un engany i una cortina de fum cap als veïns, ja que en realitat no té cap intenció de fer l'esmentat projecte.

La nova piscina municipal ha tingut des de fa anys una àmplia demanda social que va provocar fins i tot la creació d'una entitat que en reclamava la construcció. És un equipament que hagués satisfet la demanda dels veïns i veïnes que avui han de desplaçar-se a d'altres municipis, al mateix temps que també hagués generat uns vint llocs de treball directe al municipi.

L'EI

Convé una ARE a l'Estartit?

L'ARE (àrea residencial estratègica) és una iniciativa de la Generalitat per tal de promoure la construcció d'habitatge protegit a llocs on no n'hi ha. A l'Estartit se n'ha previst una a la zona ASU-2 La Casanova. En aquesta unitat d'actuació se segrega una part per constituir-se en ARE. En definitiva, es construeix un nou barri, a l'entrada de l'Estartit, que ha de tenir els serveis de comerç, equipaments, zones verdes, etc.

L'ASU-2 La Casanova, sense ARE, ja preveu la construcció de diferents habitatges a preu lliure, d'altres a preu taxat i d'altres per a joves. Òbviament, amb la cessió de zones verdes, vials i zones d'equipaments, una compensació econòmica per a l'Ajuntament d'un milió d'euros i la construcció d'un *aparthotel*. La promotora d'una part de la unitat, TEYCO, va posar a disposició de la Generalitat la seva part de terrenys per poder fer una ARE.

El nostre grup no pot estar d'acord amb el que es proposa en aquesta zona, amb habitatges de prop de 14 metres d'alçada, un augment de densitat en les construccions i uns equipaments que, tot i ja ser obligatoris que presti la Generalitat, amb un aprofitament a mitges caldrà que els pagui la urbanització. Uns equipaments que, d'altra banda, potser no són per al conjunt de veïns de l'Estartit.

No pot ser que vestim un sant (tirant endavant aquesta ARE), per desvestir-ne un altre (ASU-2 La Casanova), on no estan clars els vials de connexió amb l'Estartit, els equipaments que hi ha d'haver i els nous equipaments turístics d'*aparthotel* o càmping existents. Així mateix, una nova urbanització, que un cop acabada podrà acollir prop de 600 nous veïns, obligarà a augmentar els serveis d'aigua potable (actualment al límit en període estival), de clavegueram (insuficient) i de xarxa de reg per a les zones verdes amb aigua depurada (actualment inexistent).

El planejament de l'última zona urbanitzable de l'Estartit cal fer-lo amb seny, i s'ha de calibrar molt bé què cal fer i què no cal fer, el que convé i no convé a l'Estartit. I, si bé és molt interessant desenvolupar la unitat ASU-2 La Casanova, juntament amb els seus propietaris, però no imposada com vol la Generalitat amb l'ARE.

Cal buscar el consens de les forces polítiques a l'Ajuntament i amb la propietat per desenvolupar aquesta zona com una part més de l'Estartit i no com una urbanització tancada en si mateixa, a l'entrada del poble.

Enplater posa en marxa una planta per recuperar dissolvents i reduir les emissions a l'atmosfera

Actualitat

L'empresa Enplater S.A (Envases Plásticos del Ter) ha posat en marxa un projecte de millora ambiental que garanteix la qualitat de l'aire del seu entorn. Ha eliminat totalment l'emissió de cossos orgànics volàtils (COV's) a causa de la utilització de dissolvents en les seves activitats, mitjançant una planta de recuperació de dissolvents. La inauguració oficial de la planta es va fer el dia 6 de juliol de 2007 pel conseller de Política Territorial i Obres Públiques, Joaquim Nadal. El dia 9 de maig d'aquest any el Molt Honorable President de la Generalitat, José Montilla, va visitar les instal·lacions.

ENPLATER S.A. és una empresa d'una plantilla de 200 treballadors que es dedica al desenvolupament i transformació de films destinats a envasos flexibles majoritàriament per productes d'alimentació. Empresa fundada a finals dels anys seixanta, ha anat creixent fins a convertir-se en una de les deu empreses líders del sector. De capital totalment català, actualment té una facturació de trenta-tres milions d'euros.

Des de fa uns vuit anys l'empresa ha evidenciat un compromís ambiental i ha estat certificada amb la Norma ISO 14001 de medi ambient i ha obtingut el registre en el sistema de gestió i auditoria ambiental comunitari EMAS.

Procés d'impressió

Una de les activitats industrials més importants de l'empresa se centra en el procés d'impressió (impressió de films mitjançant el sistema de rotogravat o gravat al buit).

Per aquesta tasca s'utilitzen tintes líquides formades bàsicament per resina, pigment i dissolvent. Quan les tintes s'assequen, en el moment de fer la impressió, els dissolvents s'evaporen

i si no s'aplica cap mesura per evitar-ho, aquests vapors són emesos a través de focus emissors a l'atmosfera. Són productes orgànics contaminants, denominats COV's (cossos orgànics volàtils), compostos en aquest cas d'acetat d'etil (85 %), alcohol etílic (10%) i petites quantitats d'altres dissolvents (5%).

Planta de recuperació de dissolvents

Per tal d'evitar aquesta contaminació —cal tenir en compte que Enplater ha incrementat el consum de dissolvents fins arribar a les 1.200 tones anuals l'any 2005—, fa uns tres anys es va estudiar la millor tècnica disponible per a la eliminació d'aquest tipus de COV's. La decisió final va ser la construcció d'una planta de recuperació de dissolvents que recollís els vapors de dissolvent procedent de les campanes de secat de les impressores.

La instal·lació està composta per una planta d'absorció de quatre dipòsits i una planta de destil·lació del dissolvent recuperat de tres columnes de destil·lació. La capacitat productiva en continu és de 600 kg/h. El cost total de

la inversió ha estat de 4.366.573 euros.

Resultats obtinguts

Durant el darrer any s'han recuperat i reutilitzat, i en conseqüència evitat la seva emissió a l'atmosfera de 812 t d'acetat d'etil, procedent de les campanes d'evaporació de les impressores i de la destil·lació de dissolvent procedent de residu de tinta. Aquesta recuperació ha suposat l'estalvi de compra de 531 t d'acetat d'etil en relació al consum d'anys anteriors.

També s'ha reduït en 91,5 tn (40,9%), la producció de residus a causa de les restes de dissolvents bruts de tinta.

Aquesta actuació ha estat presentada per l'empresa als premis EMAS de millora ambiental 2008, entregats pel Club Emas en un acte presidit pel conseller de Medi Ambient i Habitatge al Palau Pedralbes de Barcelona, el passat 11 de novembre, i va aconseguir el segon lloc.

Moment de la visita del president de la Generalitat José Montilla a les instal·lacions d'Enplater.

Millors ambientals aconseguides

Atmosfera neta

Eliminació d'emissions contaminants a causa dels COV's.

Disminució de consum de dissolvents

El consum d'una matèria prima perillosa com són els dissolvents es disminuirà considerablement, de l'ordre de les 850 t l'any (un 70 %).

Disminució de transport de matèries perilloses per carretera

Aquesta disminució de compra d'acetat d'etil suposarà disminuir uns 44 viatges anuals de transport des de Tarragona fins a Torroella de Montgrí de sistemes de 20.000 litres carregades amb dissolvent inflamable.

Minimització de residus

La capacitat sobrada de la planta de destil·lació permetrà recuperar dissolvent brut de restes de tinta o neteja que actualment es gestiona com a residu perillós.

Compliment de la legislació aplicable

El RD 117/2003, de 31 de gener, limita les emissions de components orgànics volàtils, a causa de la utilització de dissolvents en determinades activitats. Les emissions de dissolvents orgànics produïts en el procés d'impressió amb el sistema de gravat al buit entren clarament en aquesta limitació.

Les obligacions i requisits d'aquest Reial decret hauran de complir-se abans del dia 31 d'octubre de 2007.

Enplater s'avança i assegura el compliment d'aquesta legislació. Nosaltres no heretem la Terra, la prenem prestada dels nostres fills.





Inauguració

Museu de la Mediterrània: Recull d'imatges



Activitat paral·lela a l'exposició «Sardana, una societat en dansa»



Exposició permanent



Excursió al cau del Duc



Visita guiada al museu, a l'exposició: El Montgrí ara fa 300.000 anys



Trobades de músiques de la Mediterrània



Activitat intercultural

Conferència de Jordi Pujol



Conferència d'Audal Carbonell



Curset de vins

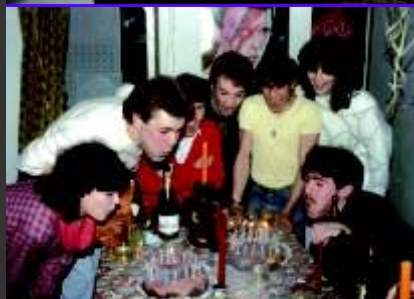




32

elMontgri

REVISTA MUNICIPAL D'INFORMACIÓ I CULTURA



Col·labora:



Diputació de Girona